



Πατριαρχική Ἀπόδειξη γιά τά Χριστούγεννα

† ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ

ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΠΑΝΤΙ Τῷ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΧΑΡΙΝ, ΕΛΕΟΣ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗΝ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΕΝ ΒΗΘΛΕΕΜ ΓΕΝΝΗΘΕΝΤΟΣ
ΣΩΤΗΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ

*Χριστός γεννᾶται, δοξάσατε
Χριστός ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε.*

ἈΔΕΛΦΟΙ ΚΑΙ ΤΕΚΝΑ ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Μέ πολλήν χαράν ἡ Ἐκκλησία μας μᾶς καλεῖ νά δοξάσωμεν τόν Θεόν διά τήν ἐπί γῆς ἐξ ἀγάπης αὐτοπρόσωπον ἐν θεανθρωπίνῃ ὑποστάσει παρουσίαν τοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἐνός ἐκ τῶν προσώπων τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Πρέπει μέ ἰδιαιτέραν προσοχήν νά ἐξετάσωμεν τήν ἀληθῆ καί ζωοποιόν σημασίαν τοῦ γεγονότος τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ. Αὐτή ἀποκαλύπτει εἰς τήν ἀνθρωπότητα πρῶτον, ὅτι ὁ Θεός εἶναι προσωπικός καί ἐμφανίζεται εἰς ἡμᾶς ὡς πρόσωπον, ὅπως πρόσωπα ἔπλασε καί ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους, καί δεύτερον, ὅτι περιβάλλει ἡμᾶς διά τῆς ἀγάπης Του. Τά δύο αὐτά γεγονότα, τό πρόσωπον καί ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἐκφράζουν θεμελιώδεις ἀληθείας τῆς πίστεώς μας, τάς ὁποίας πολλάκις βεβαίως ἔχομεν ἀκούσει. Ἐν τούτοις, ἡ ἐπίδρασις αὐτῶν εἰς τήν ζωήν μας δέν εἶναι ὅση πρέπει, διότι πολλοί ἐξ ἡμῶν δέν αἰσθανόμεθα τήν ἀδελφοσύνην τοῦ Χριστοῦ μέ τό πρόσωπόν μας, οὔτε τήν ἀπέραντον ἀγάπην Αὐτοῦ πρός ἡμᾶς, καί ἀντιστοίχως δέν ἀνταποδί-

δομεν τήν ἀγάπην μας πρὸς τὸν Χριστόν, ὥστε διὰ τῆς κοινωνίας τῆς ἀγάπης νά γίνωμεν κοινωνοὶ κατὰ χάριν καὶ τῶν ἄλλων ἰδιοτήτων Αὐτοῦ.

Ἐάν δικαιολογοῦνται κάπως νά ἀγνοοῦν τήν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ καὶ τό πρόσωπόν Του αὐτοὶ οἱ ὅποιοι δέν ἐγνώρισαν τὸν Χριστόν καὶ διὰ τοῦτο πελαγοδρομοῦν εἰς ἀναζήτησιν τῆς ἀπροσώπου ὄντοτητος, τήν ὁποίαν ἐκλαμβάνουν ὡς Θεόν, οὐδόλως δικαιολογοῦμεθα ἡμεῖς οἱ Ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ νά ἀκολουθῶμεν τάς ἀδιεξόδους ἀναζητήσεις των. Αὐτοὶ οἱ ἐν πλάνῃ ἀδελφοὶ μας ἀντὶ νά ἀναζητοῦν τὸν Θεόν ὡς πρόσωπον καὶ νά πλησιάζουν Αὐτόν διὰ τοῦ πλησιάζσαντος ἡμᾶς Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀγωνίζονται ἀπεγνωσμένως νά γίνουν διὰ τῶν ἰδικῶν των δυνάμεων θεοί, ὡς ὁ Ἀδάμ ἐνόμισεν ὅτι θα κατώρθωνεν ὑπακούων εἰς τό πονηρόν πνεῦμα. Ὁ ἀληθινὸς ὅμως προσωπικὸς Θεός, ὁ γνωριζόμενος μόνον διὰ τοῦ γεννηθέντος ἐν φάτῃ ἐξ ἀγάπης πρὸς ἡμᾶς Ἰησοῦ Χριστοῦ, μᾶς ὑπεσχέθη τήν υἰοθεσίαν, τήν ἐπάνοδον εἰς τοὺς κόλπους τοῦ Πατρός, καὶ τήν διὰ τοῦ Χριστοῦ κατὰ χάριν θέωσιν. Μόνον διὰ τοῦ Χριστοῦ πραγματώνεται ἡ πανανθρωπίνῃ ἐπιθυμίᾳ πρὸς ὑπέρβασιν τῆς φθαρτότητος καὶ τῆς μονώσεως τῆς χωρὶς ἀγάπην ὑπάρξεως καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῆς κοινωνίας τῆς μεταξύ θείων καὶ ἀνθρωπίνων προσώπων ἀγάπης, ἡ ὁποία ὁδηγεῖ εἰς τὴν αἰωνιότητα καὶ τὴν ἀφθαρσίαν.

Ἄς στρέψωμεν τὰ βλέμματα τῶν καρδιῶν μας πρὸς τὸν ἀρτιγέννητον καὶ ἐν φάτῃ κείμενον Ἰησοῦν Χριστόν καὶ ἀναλογιζόμενοι πόσον μᾶς ἀγαπᾷ, ἅς ἀγαπήσωμεν Αὐτόν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, τῆς διανοίας καὶ τῆς ὑπάρξεώς μας. Μόνον διὰ τῆς ἀγάπης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ θά γίνωμεν κοινωνοὶ καὶ τῆς θείας Αὐτοῦ φύσεως κατὰ χάριν, ὡς Αὐτός διὰ τῆς ἀγάπης ἐγένετο κοινωνός τῆς ἀνθρωπίνης ἡμῶν φύσεως. Ἀνθρωποκεντρικαὶ προσπάθειαι, διαλογισμοί, ψυχεδελικαὶ καταστάσεις καὶ ἐκστάσεις καὶ παρεμφερεῖς ἐξωχριστιανικαὶ ἐμπειρίαι δέν ὁδηγοῦν εἰς συνάντησιν τοῦ ἀληθινοῦ προσωπικοῦ Θεοῦ τῆς ἀγάπης, ἀλλ' εἰς τό βαθύ καὶ παγερόν σκότος, εἰς τό ἔρεβος τῆς αἰωνίας ἀπωλείας, εἰς τὴν αἴσθησιν τοῦ πλήρους καὶ ἀβυσσαλέου κενοῦ.

Διὰ τοῦτο, τέκνα ἀγαπητὰ ἐν Κυρίῳ, ἀγαπήσατε τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν ἐνανθρωπήσαντα ἐξ ἀγάπης Ἰησοῦν Χριστόν καὶ γνωρίσατε τὴν κοινωνίαν τῆς ἀγάπης Αὐτοῦ, σὺν τῷ Πατρί καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, διότι τῆς ἀγάπης Αὐτοῦ τοῦ προσωπικοῦ Θεοῦ οὐδέν γλυκύτερον.

Μέγας κῆρυξ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ εἶναι ὁ ταυτίσας Θεόν καὶ ἀγάπην Εὐαγγελιστῆς Ἰωάννης ὁ Θεολόγος, ὁ εἰπὼν τὸν κορυφαῖον λόγον «ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστίν». Καί μετ' αὐτόν ὁ εἰς τέλος ἀγαπήσας τὸν Χριστόν Ἀπόστολος Παῦλος, ὁ γράψας τὸν θερμουργόν λόγον «τίς ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ;». Οὔτε θλίψις, οὔτε μάχαιρα, οὔτε θάνατος, οὔτε ἄλλη ἀγάπη δύναται νά εἶναι ἰσχυρο-

τέρα τῆς ἀγάπης μας πρόν τόν Χριστόν. Εἰς ὑπόμνησιν δέ τῶν λόγων καί τῶν ἐξ ἀγάπης ἔργων τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου καί ἐπί τῇ συμπληρώσει δύο χιλιάδων ἐτῶν ἀπό τῆς γεννήσεώς του ἀνακηρύσσομεν τό ἐρχόμενον ἔτος 2008 ὡς ἔτος τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.

Εὐχόμεθα πατρικῶς καί ὀλοκαρδίως ὅπως ὁ ἐν φάτνῃ γεννηθεῖς ἐξ ἀγάπης διά τήν ἡμῶν σωτηρίαν Ἰησοῦς Χριστός, διά πρεσβειῶν τῆς ἀπειράνδρου καί ἀειπαρθένου Μητρός Αὐτοῦ, τοῦ Ἁγίου προκατόχου ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, εἰς τήν μνήμην τοῦ ὁποίου εἶναι ἀφιερωμένον τό ἀπερχόμενον ἔτος, καί τοῦ ἐπίσης Ἁγίου προκατόχου ἡμῶν Νήφωνος, ἀνιδρυτοῦ καί δευτέρου κτίτορος τῆς ἐν Ἁγίῳ Ὁρει Ἱερᾶς Πατριαρχικῆς καί Σταυροπηγιακῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Διονυσίου, τοῦ ὁποίου κατά τό προσεχές ἔτος ἐορτάζομεν τήν πεντακοσιοστήν ἐπέτειον ἀπό τῆς κοιμήσεως, ὡς καί τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Ἰωάννου καί Παύλου, κηρύκων κατ' ἐξοχήν τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, καί πάντων τῶν Ἁγίων, καταστήσῃ φάτνην Αὐτοῦ τήν καρδίαν ἐκάστου ἐξ ἡμῶν καί ἀποκαλύψῃ εἰς ὅλους τό πρόσωπον τῆς ἀγάπης Του, καί ἐπικαλούμεθα ἐφ' ὑμᾶς τήν Χάριν καί τό πλούσιον Ἔλεος Αὐτοῦ.

Καλά Χριστούγεννα, εἰρηνικόν καί εὐλογημένον Δωδεκαήμερον, καρποφόρον πνευματικῶς καί ὕλικῶς τό νέον ἔτος.

Φανάριον, Χριστούγεννα ,βζ'
† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ
διάπυρος πρός Θεόν εὐχέτης πάντων ὑμῶν.





ΠΟΙΜΑΝΤΟΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΓΙΑ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

† ΑΝΘΙΜΟΣ

ἐλέω Θεοῦ Μητροπολίτης
τῆς ἀγιωτάτης Μητροπόλεως Ρεθύμνης καί Αὐλοποτάμου.

Πρός
τόν εὐαγῆ Κλῆρο, τίς Μοναστικές Ἀδελφότητες
καί τό χριστεπώνυμο Πλήρωμα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Ἀγαπητοί ἀδελφοί,

Γιά μιά ἀκόμη φορά ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ μᾶς ἀξιώνει νά ζοῦμε τό ὑπερφύες γεγονός τῆς θείας Ἐνανθρωπήσεως καί νά προσεγγίζουμε μέ εὐλάβεια καί δέος ὅσα θαυμαστά καί μεγάλα διαδραματίζονται γύρω ἀπό τήν ταπεινή Φάτνη τῆς Βηθλεέμ. Μαζί μέ τούς «*αἰνούντας τόν Θεόν*»¹ ἁγίους Ἀγγέλους, τούς «*ἀγραυλούντας καί φυλάσσοντας φυλακάς τῆς νυκτός ἐπί τήν ποιμνῆν αὐτῶν*»² ἀπλοϊκούς Ποιμένες καί τούς ἀπό ἀνατολῶν σοφούς Μάγους, πού Τοῦ προσφέρουν τά συμβολικά δῶρά τους, «*χρυσόν καί λίβανον καί σμύρναν*»³, στεκόμαστε ἐκστατικοί μπροστά στό ἀνυπερβλητο μεγαλεῖο τοῦ Νηπιάσαντος γιά τή σωτηρία μας Κυρίου καί ἀβίαστα «*ὁμολογοῦμεν τήν χάριν, κηρῦττομεν τόν ἔλεον*»⁴ καί διαλαλοῦμε τήν εὐεργεσία.

Μέ τή Γέννηση τοῦ Σωτῆρος «*Θεός ἐπί γῆς παραγένονε καί ἄνθρωπος εἰς οὐρανούς ἀναβέβηκεν*»⁵, ὅπως ψάλαμε κατά τόν Ὅρθρο τῆς σημερινῆς δεσποτικῆς ἐορτῆς. Τό «*πῶς*» ὑπερβαίνει τίς λογικές μας κατηγορίες. Ὁ ἀνθρώπινος νοῦς εἶναι ἀπό τή φύση του περιορισμένων δυνατοτήτων. Γι' αὐτό, ὅσο κι ἄν προσπαθεῖ, δέν μπορεῖ νά χωρέσει τό μέγεθος τῆς θείας συγκαταβάσεως πρὸς τό γένος μας, ἀδυνατεῖ νά συλλάβει σέ ὅλη του τήν ἔκταση τό ἐκδιπλούμενο μυστήριο τῆς ἄφατης ἀγάπης τοῦ Οὐρανοῦ πρὸς τή χοϊκότητά μας καί νά κατανοήσει τήν ἐκούσια πτωχεία καί τήν ἄκρα ταπείνωση τοῦ παντοδυνάμου φιλανθρώπου Δημιουργοῦ τοῦ σύμπαντος.

Τό ἀνεπανάληπτο τοῦτο σωτήριο γεγονός συνέβη μὲν σέ συγκεκριμένη χρονική περίοδο, «*ἐν ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως*»⁶ καί «*Καίσαρος Αὐγούστου*»⁷, καί ἀποτελεῖ βεβαιωμένην ἱστορική πραγματικότητα, πού δέν ἐπιδέχεται ἀμφισβητήσεις, προσεγγίζεται ὅμως κυρίως μέ τήν Πίστη, ὅπως ὅλα τά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας. Ὡς μέλη τῆς ἀποδεχόμεστε ἀνεπιφύλακτα τή διαβεβαίωση τοῦ Κυρίου, ὅτι «*τά ἀδύ-*

νατα παρ' ἀνθρώποις δυνατά παρά τῷ Θεῷ ἐστι»⁸, καί μέ ἀλάνθαστο ὁδηγὸ τὴν ἀλήθειαν αὐτὴ βιώνουμε, στό μέτρο τῶν πνευματικῶν μας δυνατοτήτων, «τὴν ἀποκα-
ραδοκίαν καί ἐλπίδα» μας⁹.

Σήμερα, ὡστόσο, ὅσα συμβαίνουν στόν κόσμο μας μαρτυροῦν, ὅτι ὑπάρχει σοβα-
ρόν ἔλλειμμα Πίστεως. Ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος, παρασυρμένος ἀπό τὰ ἐντυπωσιακά
ἐπιτεύγματα τῆς ἐπιστήμης καί ἀπό τίς ἀπατηλές ἀνέσεις τῆς εὐζωίας, συνεχῶς
ἀπομακρύνεται ἀπό τό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Προτιμᾷ νά ζεῖ αὐτονομημένος ἀπό τόν Δι-
μιουργό του καί ἐμπιστεύεται περισσότερο τό χρῆμα καί τίς πρόσκαιρες ὑλικές ἀπο-
λαύσεις, πού τοῦ προσπορίζει. Γι' αὐτό καί μετέρχεται μέ βουλιμία κάθε μέσο γιά
τὴν ἀπόκτησή του.

Ἄκόμη καί στόν τόπο μας, πού ἀπό παλιά διακρινόταν γιά τὴν προσήλωσή του
στὶς δοκιμασμένες παραδοσιακές ἀξίες τῆς εὐσέβειας, τῆς ἀρχοντιᾶς καί τῆς ἀξιο-
πρέπειας, παρατηροῦνται ἀνησυχητικοὶ κλυδωνισμοὶ καί φαινόμενα πνευματικῆς
ἐνδείας καί παρακμῆς. Τὰ πρόσφατα ἀποκαλυφθέντα κρούσματα παραβατικότη-
τας, πού μᾶς ἐξέθεσαν ὡς Ρεθεμνιωτὲς στό πανελλήνιο καί ἀμαύρωσαν τὴν εἰκόνα
τῆς περιοχῆς μας, ἐντάσσονται ἀσφαλῶς στή γενικώτερη αὐτὴν ἄμβλυνση τοῦ ἑλλη-
νορθοδόξου αἰσθητηρίου μας, πού ἐπιτρέπει τὴ μετὰ μανίας ἐπίδοση στό κυνήγι τοῦ
εὐκόλου καί σέ βάρος τῆς ζωῆς τῶν ἄλλων ὑλικοῦ πλουτισμοῦ καί κατὰ συνέπεια
τὴν ἀποδυνάμωση τῶν συνεκτικῶν δεσμῶν τῆς κοινωνίας μας.

Ὅσον, ὅμως, κι ἂν ὁ ἀπόηχος τῶν θλιβερῶν αὐτῶν γεγονότων σκιάζει τὴ χαρμόσυ-
νη ἀτμόσφαιρα τῆς ἐορτῆς τῆς θείας Γεννήσεως, δέν πρέπει νά ἀπογοπευόμαστε.
Ἐπὶ πάντων πάντα περιθώριο γιά βελτίωση τῶν κακῶς κειμένων. Ἄρκει νά καταβάλου-
με προσπάθεια γιά νά ἐνισχυθεῖ ἡ Πίστη μας στόν Σωτήρα, στό νεογέννητο θεῖο Βρέ-
φος, πού ἐνανθρώπησε θέλοντας «πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι καί εἰς ἐπίγνωσιν
ἀληθείας ἐλθεῖν»¹⁰.

Αὐτόν προσκυνοῦμε καί δοξάζουμε, μέ τὴν ἐσωτερικὴ βεβαιότητα, ὅτι δέν μᾶς ἐγκα-
ταλείπει στόν ἀγῶνα μας, στὶς πτώσεις καί ἀστοχίες μας. «δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγεννήθη
Παῖδιον νέον ὁ πρό αἰῶνων Θεός»¹¹.

Χρόνια πολλά, ὑγιεινά καί εὐφρόσυνα!

Ὁ Ἐπίσκοπός μας

† Ὁ Ρεθύμνης καί Αὐλοποτάμου ΑΝΘΙΜΟΣ



1. Λουκ. β' 13. 2. Λουκ. β' 8. 3. Ματθ β' 11. 4. Εὐχὴ ἀγίου Βαπτίσματος. 5. Ἰδιόμελο Λιτῆς Χριστουγέννων.
6. Ματθ. β' 1. 7. Λουκ. β' 1. 8. Λουκ. ιη' 27. 9. Φίλιπ. α' 20. 10. Α' Τιμόθ. β' 4. 11. Κοντάκιον ἐορτῆς Χρι-
στουγέννων.



ΙΘ' ΠΑΝΟΡΘΟΔΟΣΟΣ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΙΣ

ΕΝΤΕΤΑΜΕΝΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΚΑΙ ΙΕΡΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΝ ΔΙΑ ΘΕΜΑΤΑ ΑΙΡΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΘΡΗΣΚΕΙΑΣ

Θέμα: «Ἐσωτερισμός»

(I. Προσκήνυμα Ἰωάννου τοῦ Ρώσου, Ν. Προκόπι Εὐβοίας, 29/10-1/11 2007)

ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ

1. Ὑστερα ἀπὸ μιά μακρὰ περίοδο κάμψης τοῦ θρησκευτικοῦ φαινομένου, καθὼς καί μετὰ τὴν κατάρρευση τῶν ὑλιστικῶν καὶ ἀντιθρησκευτικῶν ἰδεῶν καὶ πρακτικῶν τοῦ 20οῦ αἰῶνος, διαπιστώνουμε μιά ἀπρόσμενη στροφή τοῦ σημερινοῦ ἀνθρώπου στὴ θρησκευτικότητα καὶ τὴν πνευματικὴ ἀναζήτηση. Δυστυχῶς ὁμως ἡ θρησκευτικότητα αὐτὴ, ἀντὶ νὰ ἀναζητήσῃ τὸν ἀληθινὸ Θεὸ Ἰησοῦ Χριστό, παγιδευμένη ἀπὸ τὴ σύγχρονη ἐντελῶς ὑποκειμενικὴ φιλοσοφία, ἐπῆρε λάθος δρόμο καὶ ὀδηγεῖ πολλοὺς σὲ μιά θρησκευτικὴ πού βίαση τῆς ἔχει τὸν Ἀποκρυφισμό καὶ τὸν Ἐσωτερισμό, πού ἔχουν προσλάβει μορφή ἐπιδημίας σὲ παγκόσμιο ἐπίπεδο.

2. Ὁ Ἐσωτερισμός αὐτοπαρουσιάζεται σάν μιά μυστικὴ γνῶση, μὴ κοινοποιήσιμη στοὺς ἀμύητους. Ἀποκτᾶται μὲ διαδοχικὲς μυσίες, πού τάχα ἐπιτυγχάνονται μὲ αὐτονομημένες τεχνικὲς, οἱ ὁποῖες σκοποῦν ἔχουν νὰ ἐνεργοποιήσουν διήθεν κρυμμένες ἐσωτερικὲς δυνάμεις τοῦ ἀνθρώπου. Ἐτσι δημιουργεῖται ἡ ἐντύπωση μιᾶς ἐλίτ, μὲ ὑψηλότερες τάχα ἀναζητήσεις.

3. Ὁ Ἐσωτερισμός ξεκινᾶει μὲ βάσεις παγανιστικὲς συνδεδεμένες μὲ τίς εἰδωλολατρικὲς θρησκείες καὶ μάλιστα τῆς ἐποχῆς τῆς παρακμῆς τους καὶ καταλήγει νὰ ἐντάσσεται στὸ εὐρύτερο σύστημα τοῦ Ἀποκρυφισμοῦ, μὲ πιὸ ἰσχυρὴ ἐπάνω του τὴν ἐπίδραση τοῦ θεοσοφικοῦ κινήματος.

4. Κοινὸς τόπος ὄλων τῶν Ἐσωτερικῶν ὁμάδων εἶναι ὁ θρησκευτικὸς συγκρητισμός, ὁ ὁποῖος ἀρνεῖται τὴν μοναδικὴ ἀuthεντία μιᾶς συγκεκριμένης θρησκείας καὶ καλλιεργεῖ τὴν πίστη ἢ ὅτι ὅλες οἱ θρησκείες ὀδηγοῦν στὴν ἴδια «Ἐσώτερη Ἀλήθεια» ἢ ὅτι ὁ Ἐσωτερισμός ἀποτελεῖ ὑπέρβαση ὄλων τῶν θρησκειῶν.

5. Στὴ χώρα μας ὁ Ἐσωτερισμός ἐμφανίζεται ἀπὸ τὸ τελευταῖο τέταρτο τοῦ 19ου αἰῶνος. Κατὰ τὴν ἱστορικὴ του διαδρομὴ δρᾷ μὲ πλῆθος ἐξωχριστιανικῶν ὁμάδων, ὅπως ὁ Τεκτονισμός, ἡ Θεοσοφία, ἡ Ἀνθρωποσοφία, καὶ μὲ ἐξευρωπαϊσμένες μορφές τῶν ἀνατολικῶν θρησκειῶν καὶ τῶν πρακτικῶν τους (Πόγκα, Διαλογισμός, Ρέικι, Ρεφλεξολογία, Τάι Τσί, ἐνεργειακὲς μορφές τύπου Τσί, πολεμικὲς τέχνες τῆς Ἀνατολῆς

κ.λπ.), πού από τούς άγνοούντες τήν αλήθεια γίνονται δεκτές σάν πρακτικές ύγειας καί ευξίας. Στά πλαίσια αυτά καλλιεργείται ή λεγόμενη «Θρησκεία Πελατών», πού αποτελεί κυρίαρχο φαινόμενο μέσα στην χαώδη «Υπεραγορά Θρησκείας».

6. Ὁ Ἐσωτερισμός εἶναι ἕνα πνευματικό κίνημα ἀνθρωποκεντρικό. Ἀρνείται τόν Θεό ὡς Πρόσωπο παντοδύναμο Δημιουργό καί Σωτήρα τοῦ κόσμου. Ἄλλ' ἀδυνατώντας νά ξεπεράσει τήν ἔντονα προσωπική θρησκευτικότητα τοῦ κάθε ἀνθρώπου, καταφεύγει στά ψυχικά θρησκευτικά συναισθήματα καί στόν ἐσωτερικό γύρω ἀπό αὐτά στοχασμό.

7. Κυρίαρχο δόγμα τοῦ Ἐσωτερισμοῦ εἶναι ὅτι Θεός, οὐράνια, ἐπίγεια, ὅλα στόν κόσμο εἶναι ὁμοούσια. Τά πάντα εἶναι «Ἐνα», μία «Παγκόσμια Συμπαντική Ἐνέργεια». Ὅλα ἀπορρέουν ἀπό αὐτήν. Ὅλα εἶναι προβολές αὐτῆς τῆς Συμπαντικῆς Ἐνέργειας. Δέν ὑπάρχει δημιουργία. Ὅλα Θεός καί ὕλη εἶναι ἐξ ἴσου ἄχρονα καί αἶδια. Ὁ Ἐσωτερισμός δέν δέχεται διάκριση τῆς θείας οὐσίας ἀπό τήν οὐσία τῶν κτιστῶν ὄντων.

8. Ἐτσι, γιά τόν Ἐσωτερισμό, ὁ ἄνθρωπος μόνον τότε βρῖσκει τό ἀληθινό του «ἐγώ», ὅταν χάσει κάθε αἴσθηση προσωπικῆς ὑπαρξῆς καί ὑπόστασης, ὅταν ἀπορροφηθῆ στήν ἀπρόσωπη «συμπαντική ἐνέργεια» ἐπομένως, ὅταν πάψει πιά νά ὑπάρχει· δηλαδή μέ τήν ἐκμηδένισή του!

9. Βασική τεχνική τοῦ Ἐσωτερισμοῦ εἶναι ὁ Διαλογισμός. Ὑπάρχουν πολλές μορφές διαλογισμοῦ. Κοινός παρονομαστής ὅλων εἶναι ὅτι δέν ἀποτελοῦν προσευχή. Καί πράγματι ὁ διαλογιζόμενος δέν ἐπιδιώκει διαπροσωπική κοινωνία μέ τόν Χριστό, ἀλλά νά διαμορφώνει τήν προσωπική του συνειδητότητα, νά ταυτιστεῖ μέ τίς ἀρχές τοῦ

ἐσωτερισμοῦ φθάνοντας στό σημεῖο νά πιστεύει τόν ἑαυτό του σάν «Χριστό», δηλαδή σέ μία εἰδωλοποίηση τοῦ ἑαυτοῦ του.

10. Ἡ σύγχρονη φιλοσοφία τοῦ φιλελευθερισμοῦ, τοῦ «πολιτικῶς ὀρθοῦ» καί τῶν κρατικῶν νομοθεσιῶν ἀναγνωρίζουν στό κάθε ἄτομο ἀπόλυτο καί ἀπαρβίαστο δικαίωμα νά πιστεύει, ἤ νά μήν πιστεύει, καί νά ἀναζητεῖ τόν Θεό μόνος του, νά τόν δέχεται ὅπως θέλει, ἂν θέλει καί ὅποτε θέλει, ἐσωτερικά, μέσα του, καί ἐσωτεριστικά, δηλαδή μέ τό εὐκόλο καλούπι, πού τοῦ προτείνουν τά κέντρα μύησης στόν ἐσωτερισμό.

11. Ὁ Ἐσωτερισμός προπαγανδίζεται ἀπό συγκεκριμένα κέντρα, πού ἐμφοροῦνται ἀπό τό πνεῦμα τῆς «Νέας Ἐποχῆς», μέ κύριο στόχο τήν ὑποτίμηση τῆς Θείας Ἀποκαλύψεως τῆς Παλαιᾶς καί τῆς Καινῆς Διαθήκης καί τόν παραμερισμό τοῦ Χριστοῦ.

12. Ὁ Ἐσωτερισμός, γέννημα τοῦ σύγχρονου ἀθεϊστικοῦ φιλελευθερισμοῦ, ἀπορρίπτει τήν Θεία Ἀποκάλυψη. Κατά τόν Ἐσωτερισμό ὁ ἄνθρωπος ψάνει μόνος του νά βρεῖ, ἂν καί τί ὑπάρχει πέρα ἀπό αὐτή τήν ζωή, καί ἔτσι καταντάει σέ μιά χαώδη κατάσταση καί πίστης καί πολύ περισσότερο πράξεων, ἀφοῦ ἔχει φθάσει νά δέχεται ὅτι δέν ὑπάρχει διάκριση μεταξύ καλοῦ καί κακοῦ Καί συνεπῶς ὅλα γιά τόν ὀπαδό τοῦ ἐσωτερισμοῦ εἶναι ἐξ ἴσου δεκτά.

13. Ἐμεῖς δεχόμαστε τήν μαρτυρία τῶν Ἁγίων Γραφῶν, ὅτι ὁ Θεός ἀπό εὐσπλαχνία καί φιλανθρωπία, γιά νά μή καταντήσουμε σέ τέτοιες πλάνες, σέ τέτοια λάθη θεώρησης τῆς ζωῆς τῆς δικῆς μας καί τοῦ κόσμου, φανερώθηκε σέ μᾶς ἀπό δική Του πρωτοβουλία, καί μᾶς ἀποκάλυψε τήν μόνη αἰώνια καί μέ ἀντικειμενική ἀξία ἀλήθεια. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ἀποτυπωμένη στήν

Ἄγία Γραφή, ὅπως αὐθεντικά ἐρμηνεύεται ἀπό τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Τό κυριώτερο στοιχείο τῆς Θείας Ἀποκάλυψης εἶναι ὅτι ὁ Θεός ἀγαπάει τόν κόσμο τόσο, ὥστε ἔδωκε τόν Υἱό Του γιά τήν σωτηρία μας. Καί ὅτι ὁ Υἱός Του εἰσήλθε στήν ἀνθρώπινη ἱστορία, ἦλθε ἐν τόπῳ καί χρόνῳ καί σταυρώθηκε γιά μᾶς. Τό κύριο σημεῖο διαφορᾶς μεταξύ χριστιανικῆς πίστεως καί ἐσωτερισμοῦ εἶναι ὅτι ὁ Θεός δέν ἄφησε τόν κόσμο μόνο του, ἀλλά ἐργάζεται γιά τήν σωτηρία τοῦ κόσμου. Καί ὅτι σώζει τόν κόσμο διά Ἰησοῦ Χριστοῦ, δηλαδή μέ βάση τήν πίστη στόν Χριστό. Ὅποιος δέν πιστεύει στόν Χριστό, ἐλπίδα σωτηρίας δέν μπορεῖ νά ἔχει.

14. Σημαντικός διάυλος γιά τή διοχέτευση τοῦ Ἐσωτερισμοῦ τῆς «Νέας Ἐποχῆς» στή σύγχρονη κοινωνία εἶναι καί ὁ Νεοπαγανισμός, πού αὐτοπροβάλλεται ὡς δῆθεν συνέχεια τῆς «πατρῴας» παραδόσεως. Στόν νεοπαγανισμό ἐπιβιώνει δυναμικά ὁ Πνευματισμός, ἡ εἰδωλολατρία καί κυρίως ἡ μαγεία, ὅπως περιγράφεται στά βιβλία τοῦ Ἐρμητικοῦ Corpus.

15. Πληθώρα μαρτυριῶν τῶν νεωτέρων παγανιστῶν τῆς σύγχρονῆς μας νεοειδωλολατρίας (π.χ. «Ἐκκλησία τῶν Ἑλλήνων στό Θρησκεύμα», «Ἑλλήνων Ἱερατεῖον») τονίζουν ὅτι οἱ ὅποιες τελετές μαγείας, ἢ γενικά λατρείας τους, παρακωλύονται ἀπό τήν πλησίον ὑπαρξή χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν. Τέτοιες μαρτυρίες μᾶς ἔρχονται καί ἀπό τήν μακροαίωνα ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας μας. Καί μᾶς λέγουν ὅτι τά πνεύματα, πού ἐνεργοῦν στίς μαγικές τελετές τῆς νεοειδωλολατρίας, εἶναι δαιμόνια, δηλαδή ἐκπεσόντες ἄγγελιοι, πού δέν ἀντέχουν νά αἰσθάνονται παρουσία τοῦ Χριστοῦ κοντά τους, ἢ προφερόμενο τό Ὄνομά Του, ἢ τήν δύναμη τοῦ Τιμίτου Σταυροῦ, γιατί μπροστά στόν Χριστό εἶναι ἀνίσχυρα, ἕνα μηδέν, ἄγγελοι ἀποστάτες.

16. Ὁ Ἐσωτερισμός, ἐπίσης, ἀποτελεῖ ὑπόβαθρο τῆς ψυχαναλυτικῆς σχολῆς τοῦ Κάρλ Γιουνγκ, ὁ ὁποῖος, ἐνῶ δέν ἀπορρίπτει ποτέ ριζικά καί ἀπερίφραστα τόν Χριστιανισμό, καί μάλιστα ἐνίοτε τόν ὑπερασπίζεται ὡς ζωτική παράδοση τοῦ δυτικοῦ κόσμου ἐναντί τῶν ποικίλων ἀνατολικῶν δοξασιῶν καί παραδόσεων, οὐσιαστικά πρόκειται στόν πνευματισμό καί βρῖσκεται σέ βαθιά καί ἀσυμφιλίωτη διάσταση μέ τήν Χριστιανική Πίστη.

17. Ὁ Ἐσωτερισμός γιά δική του προπαγάνδα παρερμηνεύει οὐσιαστικά καί συστηματικά τά χριστιανικά γεγονότα καί κείμενα καί προσπαθεῖ νά ἐμφανισθεῖ ὡς «Χριστιανικός». Ἔτσι, συχνά, στά ἐσωτερικά κείμενα συναντᾶμε ἀποσπάσματα ἀπό τίς Ἁγίες Γραφές καί ἀπό τά λόγια τῶν νηπιτικῶν Πατέρων, πού τά παρουσιάζουν εὐνοϊκά γιά τίς θέσεις τους. Αὐτή εἶναι, ἄλλωστε, ἡ μέθοδος ὄχι μόνο τοῦ Ἐσωτερισμοῦ, ἀλλά καί ὄλων τῶν παραθρησκευτικῶν ομάδων τῆς «Νέας Ἐποχῆς». Μέ τήν μέθοδο αὐτή ἐπιδιώκουν —καί ἐνίοτε τό ἐπιτυγχάνουν— νά παραπλανήσουν καί νά παρασύρουν ἀστήρικτες ψυχές.

18. Ἡ ἀπόσταση τοῦ Ἐσωτερισμοῦ ἀπό τήν Ὁρθόδοξη Χριστιανική Πίστη εἶναι χαώδης! Διότι ὁ Ἐσωτερισμός εἶναι ἡ πλήρης ἐκφραση τῆς εἰδωλολατρικῆς καί δαιμονικῆς πλάνης γιά τήν αὐτονόμηση τοῦ ἀνθρώπου καί τήν πλήρη ἀπομάκρυνσή του ἀπό τόν ἀληθινό Θεό. Καί καταλήγουμε: Ζωή τοῦ κόσμου δέν εἶναι ἕνας ψεύτικος ὑποκειμενικός διαλογισμός. Ζωή τοῦ κόσμου εἶναι ὁ Χριστός, ὁ μόνος Ἀληθινός Θεός καί Σωτήρας.





Στόν άχώρητο χρόνο του σύμπαντος

Άπό τούς προϊστορικούς άκόμη χρόνους ό άνθρωπος προσπάθησε νά δαμάσει τόν άναρχο και άδάμαστο χρόνο. Νά τόν όρίσει και νά τόν καθορίσει προκειμένου νά όργανώσει τήν θρησκευτική, πολιτική, εργασιακή και καθημερινή ζωή του.

Οί πρώτες παρατηρήσεις τής έναλλαγής τής φύσεως. Η άέναη άλλαγή νύχτας και ήμέρας. Ο κόσμος πού τόν περιέβαλε. Τά φυσικά φαινόμενα. Τά ουράνια σώματα και ή κίνησίς τους. Ο όρισμός και καθορισμός του χρόνου στά ανθρώπινα δεδομένα δέν είναι ούτε άπλός, ούτε εύκολος και τώρα και ένατομμύρια χρόνια προσπαθοΰμε για τήν προσαρμογή και άναπροσαρμογή του έως και σήμερα.

Κατά τήν ελληνική άρχαιότητα χρησιμοποιούσαν τό Σεληνιακό Ημερολόγιο, πού καθοριζόταν άπό τίς φάσεις τής Σελήνης και τήν διάρκεια κινήσεώς της γύρω άπό τή γή. Είναι γνωστά τά ήμερολόγια τών Μακεδόνων, τών Ίώνων, τών Δελφών, τών Κρητών, αλλά επικρατέστερο ήταν εκείνο τών Άθηνών.

Εΐχαν δώδεκα μήνες άπό 30 και 29 ήμέρες (354 ήμέρες), ένώ, κάθε τρίτον χρόνο προσέθεταν έναν έμβόλιμο μήνα, τόν Ποσειδώνα Β΄ για νά κερδίσουν τίς 11 ήμέρες τόν χρόνο πού έχασαν. Η πρώτη ήμέρα ένασπου μηνός (πού άρχιζε μέ τήν νέαν Σελήνη) όνομαζόταν *Νουμηνία* και ήταν άφιερωμένη στην Έκάτη, θεά τής Σελήνης.

Οί Άθηναίοι μετροΰσαν κατ΄ αύξοντα άριθμόν τίς ήμέρες άπό τήν αύξηση τής Σελήνης: Πρώτη, Δευτέρα, Τρίτη, Τετάρτη

κ.λπ. έως τό τρίτο δεκαήμερο, όποτε μετροΰσαν άντιστρόφως (φθίνοντος μηνός), δηλαδή άπό τήν έλάττωση τής Σελήνης, έως τήν Νέα Σελήνη.

Οί άρχαίοι Έλληνες Πρωτοχρονιά είχαν τήν 15ην Ίουλίου (τό θερινό ήλιοστάσιο) άπό τόν Σόλωνα (640-560 π.Χ.) και μετά και οί μήνες πού είχαν επικρατήσει ήταν Άττικοί: Έκατομβαιών (15 Ίουλίου – 15 Αύγουστου), Βοηροδρομιών (15 Αύγουστου – 15 Σεπτεμβρίου), Μεταγειτινών (15 Σεπτεμβρίου – 15 Οκτωβρίου), Πυανεψιών (15 Οκτωβρίου – 15 Νοεμβρίου), Μαΐμακτηριών (15 Νοεμβρίου – 15 Δεκεμβρίου), Ποσειδεών Α΄ (15 Δεκεμβρίου – 15 Ίανουαρίου), Ποσειδεών Β΄ (έμβόλιμος κάθε τρίτον χρόνο), Γαμηλιών (15 Ίανουαρίου – 15 Φεβρουαρίου), Άνθεστηριών (15 Φεβρουαρίου – 15 Μαρτίου), Έλαφηβολιών (15 Μαρτίου – 15 Άπριλίου), Μουνυχιών (15 Άπριλίου – 15 Μαΐου), Θαργηλιών (15 Μαΐου – 15 Ίουνίου) και Σκιροφοριών (15 Ίουνίου – 15 Ίουλίου).

Οί Ρωμαίοι είχαν Πρωτοχρονιά τήν 1ην Μαρτίου, κατά τό Έαρινόν Ηλιοστάσιο, και είχαν άρχικά δέκα μήνες. Άργότερα πρόσθεσαν τόν Ίανουάριον και τόν Φεβρουάριον.

Ο Ίούλιος Καΐσαρας (101-44 π.Χ.) άνέθεσε στόν άστρονόμο Σωσιγένη τήν άναθέωση του Έμερολογίου κι εκείνος, βασισμένος στην κίνηση του ήλιου, δημιούργησε τό Ηλιακό Ημερολόγιο μέ 365 ήμέρες, τό όποϊον όνομάσθηκε, προς τιμήν του άυτοκράτορα Ίουλιανό και εφαρμό-

σθηκε από τό έτος 45 π.Χ.

Άπό τό έτος 153 π.Χ. τό Ρωμαϊκό Κράτος εΐχε Πρωτοχρονιά τήν *Ιην Ιανουαρίου* (χειμερινό Ήλιοστάσιο). Όμως στήν Εϋρώπη καθιερώθηκε βαθμιαία από τόν 10ον αιώνα καί μετά. Κάθε ήμέρα καί κάθε μήνα (τόσο στό αρχαίο έλληνικό, όσο καί στό ρωμαϊκό Ήμερολόγιο) ήταν αφιέρωμα σέ έναν ή περισσότερους θεούς.

Άς δοϋμε τώρα τούς δώδεκα μήνες καί τήν προέλευσή τους:

Ιανουάριος: από τόν θεό τών Ρωμαίων *Ιανό*. *Φεβρουάριος*: από τό λατινικό *februaire* (= καθαρίζω). Τόν μήνα αυτόν έτελοϋντο θρησκευτικές έορτές καθαρισμοϋ καί έξαγνισμοϋ. *Μάρτιος*: από τόν θεόν *Άρη* (*Mars* στά λατινικά). *Απρίλιος*: από τήν λατινική λέξη *aperere* (= άνοιγμα) καί κατ' άλλους από τήν *Άφροδίτη*, στήν όποία ήταν αφιερωμένος ό μήνας. *Μάιος*: από τήν *Μαία*, μητέρα τοϋ Έρμη ή από τό *Majus* (λατινικά μείζων) καί ήταν αφιερωμένος στήν τάξη τών Συγκλητικών. *Ιούλιος*: λατινικά *julius* ονομάστηκε από τήν *Ήρα*. Στά λατινικά, ή θεά ονομαζόταν *Juno* καί ό μήνας αφιερωμένος σ' αυτήν. *Ιούλιος*: από τόν *Ιούλιο Καίσαρα*. *Αϋγουστος*: από τόν *Όκταβιανόν*, ό όποιος ονομάστηκε *Αϋγουστος* (= σεβαστός). *Σεπτέμβριος*, *Όκτώβριος*, *Νοέμβριος*, *Δεκέμβριος*: έχουν ονόματα μέ βάση τήν αριθμησή τους στά λατινικά.

Στήν εποχή τοϋ Βυζαντίου εφαρμόστηκαν διάφορα πολύπλοκα χρονολογικά συστήματα βασιζόμενα στή μέτρηση από κτίσεως κόσμου καί όχι από τήν γέννηση τοϋ Χριστοϋ.

Έτσι, ή Κωνσταντινούπολη έφήρμοσε δικό της χρονολογικό σύστημα μέ αφετηρία τό έτος 5.508 από κτίσεως κόσμου καί αρχή τοϋ χρόνου τήν *Ιην Σεπτεμβρίου*.

Παράλληλα εφαρμοζόταν καί ό κύκλος τής *Ινδικτιωνών* (αρχικά χρονική ένότης 5 ετών καί αργότερα 15) πού αποτελοϋσε χρονικό φορολογικό σύστημα μέ αφετηρία τήν *Ιην Σεπτεμβρίου*. Επίσης *Ινδικτιών* λεγόταν καί ό κάθε χρόνος πού αποτελοϋσε μέρος τής 15ετίας.

Τόν 16ον αιώνα μ.Χ. άρχισε νά εφαρμόζεται σταδιακά στήν Εϋρώπη (μέ πολλές ταραχές, επεισόδια καί άμφισβητήσεις) τό *Γρηγοριανό Ήμερολόγιο*, πού στηρίχθηκε στήν αναθεώρηση τοϋ *Ιουλιανοϋ* από τόν πάπα *Γρηγόριο τόν ΙΓ'*. Στήν Ελλάδα εφαρμόστηκε έπίσημα τό έτος 1923.

Μέσα στίς λίγες αυτές γραμμές τοϋ γραφτοϋ μας προσπαθήσαμε νά μιλήσομε γιά τόν χρόνο πού άλλαξαν έτος μόνο οί αρχαίοι Έλληνες, οί Ρωμαίοι καί οί Βυζαντινοί.

Τά χρονολογικά συστήματα τών διαφόρων λαών καί πολιτισμών ανά τούς αιώνες δείχνουν τήν κουλτούρα, τίς θρησκευτικές πεποιθήσεις, τίς δεισιδαιμονίες, τίς συνήθειες, τίς έορτές καί τελετές, τά ήθη καί τά έθιμά τους, ένθ συγχρόνως αποτελοϋν μέτρο συγκρίσεως γιά τίς διαφορές καί τά κοινά στοιχεία τους σέ όποιοδήποτε μέρος τοϋ Πλανήτη κι άν ζοϋν καί σ' όποιαδήποτε εποχή.

Εΐναι, πράγματι ένδιαφέρουσα ιστορικά, κοινωνικά, πολιτικά ή περιπλάνησις σ' αυτήν τήν άέναη προσπάθεια προκειμένου νά τεθει σέ ανθρώπινα καλούπια ό *άχώρητος χρόνος τοϋ σύμπαντος*.

Θερμές οί ευχές μας πρός τούς αγαπητούς μας αναγνώστες γιά τόν Νέον Χρόνον.

Άρχμ. **Ιγνάτιος Θ. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ**
Έεροκήρυκας – τ. Λυκειαράχης



Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ ΚΑΙ Ο ΚΟΣΜΟΣ

Α'

ώς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων

Ὁ Κύριος τὸ βράδυ τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου, ἐνῶ εἶχε κοντά Του τοὺς Μαθητές Του δίνοντάς τους τίς τελευταῖες συμβουλές καὶ ὁδηγίες, τοὺς εἶπε καὶ αὐτὰ τὰ λόγια: «*Εἰ ἐκ τούτου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλὰ ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος*» (Ἰω. ΙΕ' 19). Δηλαδή· ἐάν ἦσασταν μέσα ἀπὸ τὸν κόσμο, ἐάν εἶχατε τὴ ζωὴ τοῦ ἁμαρτωλοῦ κόσμου, ὁ κόσμος θὰ σᾶς ἀναγνώριζε, ὁ κόσμος θὰ σᾶς ἀγαποῦσε. Ξεχωρίσατε ὁμως ἀπὸ τὸν κόσμο. Ἐγὼ σᾶς κάλεσα καὶ σᾶς ἔκανα δικούς Μου, γι' αὐτὸ ἀκριβῶς ὁ κόσμος σᾶς μισεῖ.

Καὶ πάλι ἐκεῖνο τὸ βράδυ τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου, ὅταν ἔκανε τὴν ἀρχιερατικὴ προσευχή, προσευχήθηκε γιὰ τοὺς Μαθητές Του. Εἶπε: «Πατέρα μου, αὐτοὶ εἶναι δικοὶ Μου. Ἐσύ Μοῦ τοὺς ἔδωσες. Ἐγὼ ὅσο καιρὸ ἤμωνα κοντά τους, τοὺς φύλασσα. Κανένα δεν ἔχασα ἀπὸ αὐτούς, ἀλλὰ τώρα «*οὐκ ἔτι εἰμι ἐν τῷ κόσμῳ*». Ἐγὼ φεύγω ἀπὸ τὸν κόσμο. «*Καὶ αὐτοὶ ἐν τῷ κόσμῳ εἰσὶν*»».

Καὶ πῶς τοὺς ἀφήνει; «ώς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων» (Μαθ. Ι' 16). Διότι ὁ κόσμος τοὺς χριστιανούς τοὺς βλέπει ὡς ξένο σῶμα, ὡς κάτι τὸ ἀπόβλητο. Ὁ κόσμος, ὅταν βλέπει χριστιανό, ἀντιδρᾷ. Δέν τὸν θέλει. Διότι «*ὁ κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται*». Ὁ κόσμος τῶν κακῶν ἀνθρώπων

εἶναι ὑπὸ τὴν ἐξουσία τοῦ πονηροῦ. Καὶ ὁ πονηρὸς εἶναι ἀνθρωποκτόνος. Χαρά του νὰ σκοτώνει τοὺς ἀνθρώπους. Αὐτὸς λοιπὸν εἶναι ὁ κόσμος τῆς ἁμαρτίας. Κόσμος κακός, διεφθαρμένος, κακοήθης, ὁ κόσμος ἁμαρτωλῶν ἀνθρώπων.

Γιατί θὰ ἀγαποῦμε τοὺς ἁμαρτωλούς

Ἀπέναντι αὐτοῦ τοῦ κόσμου, τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων, ἐμεῖς οἱ χριστιανοὶ ποιά θέση θὰ πάροουμε;

Ἀσφαλῶς θὰ ἀπαντήσετε: Μά εἶναι ἐρώτημα αὐτό; Θὰ τοὺς μισησοῦμε. Ἀφοῦ εἶναι τόσο κακοήθεις, διεφθαρμένοι, πρέπει νὰ τοὺς ποῦμε τὸ ὄχι μὲ ὅλη μας τὴ δύναμη. Ἀλλὰ ὄχι!

Διότι σήμερα γίνεται μία σύγχυση. Ποιά σύγχυση; Ἀκόμη καὶ ἄνθρωποι καλοπροαίρετοι, ἄνθρωποι πιστοὶ συγχέουν τοὺς ἁμαρτωλούς μὲ τὴν ἁμαρτία. Δηλαδή τὴν ἁμαρτία μὲ ὅποιαδήποτε μορφή κι ἂν παρουσιάζεται, πρέπει πάντοτε νὰ τὴν μισοῦμε. Ἀλλὰ τοὺς ἁμαρτωλούς ποτέ! Τοὺς κακούς ἀνθρώπους, τοὺς ἐγκληματίες, τοὺς ἀνήθικους, τοὺς διεστραμμένους πρέπει νὰ τοὺς ἀγαποῦμε.

Νὰ τοὺς ἀγαποῦμε; Μάλιστα! Νὰ τοὺς ἀγαποῦμε, διότι τί εἶπαμε ὅτι εἴμαστε ἐμεῖς οἱ χριστιανοί; Παιδιά τοῦ Θεοῦ! Ἐχομε Πατέρα μας τὸν Θεό, τὸν Πανάγαθο. Ὁ Θεὸς πῶς φέρεται πρὸς τοὺς ἁμαρτωλούς; Μὲ στοργή. Μᾶς τὸ ἔχει μὲ πολλὰ λόγια

ἀναπτύξει αὐτό. Τί μᾶς εἶπε; Ὁ Θεός ὁ ἐπουράνιος: «Χρηστός ἐστὶν ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους καὶ πονηροὺς». Ὁ Θεός εἶναι εὐεργετικός καὶ ἀπέναντι τῶν ἀνθρώπων πού εἶναι ἀχάριστοι, πού παραβαίνουν τὸ νόμο Του καὶ τὸν βλασφημοῦν· πού τὸν ὑβρίζουν, πού εἶναι ἀντίθετοι στοῦ θέλημά Του. Ἀλλά καὶ στοὺς πονηροὺς καὶ κακοὺς εἶναι εὐεργετικός. Καὶ στή συνέχεια: «τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους». Ὁ Θεός τὴ ζωὴ τὴν δίδει ἀδιακρίτως. Καὶ ὄχι μόνο τὴ ζωὴ, ἀλλὰ καὶ καθετὶ πού συντηρεῖ τὴ ζωὴ. Καὶ στοὺς καλοὺς καὶ πονηροὺς δίνει ἀέρα νά ἀναπνεύουν, ἥλιο γιὰ νά βλέπουν καὶ νά ζωογονοῦνται, νερό νά σβήνουν τὴ δίψα τους καὶ κάθε ἀγαθό. Δέν τοὺς στερεεῖ τίποτε. Δέν λέει, ἐπειδὴ εἶσαι κακός, δέν σοῦ δίδω τά ἀγαθὰ μου. Τὰ δίδει ὁ Πανάγαθος. Διότι εἶναι χρηστός, εἶναι οἰκτίρμων πρὸς τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἀνθρώπους.

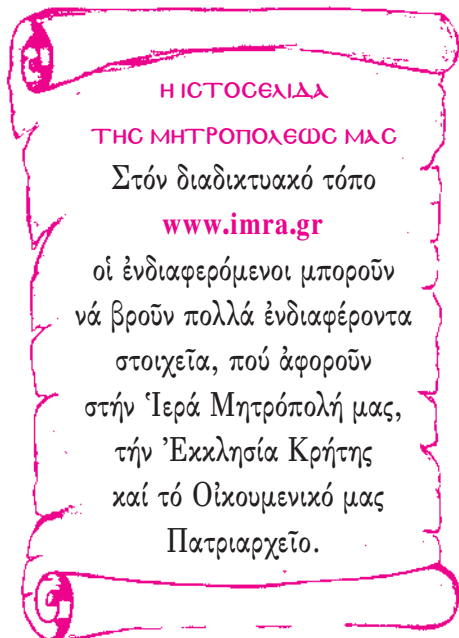
Ἐπομένως κι ἐμεῖς δέν ἔχουμε καθήκον νά ἀγαποῦμε τοὺς ἁμαρτωλοὺς; Ναι πρέπει νά ἀγαποῦμε τοὺς κακοὺς. Ἄλλωστε ὁ ἴδιος ὁ Κύριος μᾶς τό εἶπε πῶς ὁ ἀγαθός Θεός φέρεται ἀπέναντι τῶν ἁμαρτωλῶν ἀνθρώπων.

Ἐπῆρξαν καὶ Ὁρθόδοξοι, οἱ ὁποῖοι σέ κάποια στιγμή—εἴτε ἀπὸ τὰ ταξίματα τῶν Τούρκων, εἴτε ἀπὸ τὴν ἀπειλή—ἀλλαξοπίστησαν. Ἔγιναν Μωαμεθανοί. Ἀλλὰ κατόπιν συναισθάνθησαν τὴ βαριά ἁμαρτία τους καὶ ἄλλαξαν, πήγαν καὶ ὁμολόγησαν τὴν πίστη καὶ ἔγιναν μάρτυρες.

Ἐπομένως, δέν μπορούμε κανένα ἁμαρτωλό ἀνθρώπο νά τὸν καταδικάσουμε, οὔτε νά τὸν περιφρονήσουμε. Πρέπει ὅλους νά τοὺς ἀγαποῦμε. Καὶ νά κάνουμε ὅ,τι εἶναι δυνατὸ γιὰ νά σωθοῦν. Ὅπως γιὰ τὸν ἄρρωστό μας κάνουμε τό πᾶν γιὰ νά τὸν σώσουμε, ἔστω καὶ ἂν εἶναι βαρύτερη

ἢ ἀσθένειά του. Ἔτσι, ὅταν βλέπουμε ἁμαρτωλοὺς καὶ εἶναι κοντά μας, πρέπει νά κάνουμε ὅ,τι μπορούμε γιὰ νά σωθοῦν. Νά κάνουμε, ὅ,τι κάνει ἡ Ἐκκλησία ἀνεκαθεν. Τί ἔκανε καὶ ὁ Παῦλος; Ἀπευθυνόταν στὸν κόσμο καὶ τοὺς ἔλεγε: «Ἐπὲρ Χριστοῦ προεσβένουμεν ὡς τοῦ Θεοῦ παρακαλοῦντος δι' ἡμῶν» (Β' Κορ. Ε' 20). «Δεόμεθα ὑπὲρ Χριστοῦ». Εἴμαστε ἀπεσταλμένοι τοῦ Χριστοῦ. Δέν μιλάμε ἀπὸ τὸν ἑαυτὸ μας. Ὅταν μιλάμε ἐμεῖς, ὁ ἴδιος ὁ Χριστός μιλάει. Καὶ σᾶς παρακαλεῖ ὁ Θεός, συγκαταβαίνει ὁ Θεός καὶ σᾶς παρακαλεῖ. Ὅς ἀντιπρόσωποι τοῦ Χριστοῦ σᾶς μιλάμε. Τί σᾶς λέμε; Συμφιλιωθεῖτε μέ τὸν Θεό.

Ἄρχιμ. **Καλλίστρατος Ν. ΛΥΡΑΚΗΣ**
τ. Ἱεροκήρυκας



Ο ὅσιος Μάξιμος ὁ Καυσοκαλύβης



Α'

Στίς 13 Ἰανουαρίου ἡ ἀγία μας Ἐκκλησία τιμᾷ τὴν ἱερὴ μνήμη τοῦ Ὁσίου Μαξίμου τοῦ Καυσοκαλύβη (+1320), ἑνὸς ἀγνώστου στοὺς πολλούς, ἀλλὰ πολὺ γνωστοῦ στοὺς θεολογικούς καὶ μοναστικούς κύκλους Ἁγίου. Λαμπρὸς ἐργάτης τῆς νοερᾶς προσευχῆς καὶ ἐκφραστής τοῦ λεγομένου πρακτικοῦ Ἠσυχασμοῦ, ἀποτέλεσε τὸν συνδετικό κρίκο μεταξύ τοῦ Ὁσίου Γρηγορίου τοῦ Σιναΐτου καὶ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης.

Ὁ Ὁσιος Μάξιμος ὑπῆρξε ἰδιαίτερα σημαντικός στὴν ἐποχὴ του. Αὐτὸ φαίνεται καὶ ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι τέσσερις βιογράφοι ἰστόρησαν τὴν πολιτεία του: α) ὁ μαθητὴς καὶ κληρονόμος τῆς τελευταίας του καλύβης στὸ Ἅγιον Ὄρος Ὁσιος Νήφων, β) ὁ Μητροπολίτης Περιθεωρίου Θεοφάνης, γ) ὁ ἱερομόναχος Ἰωαννίκιος Κόχυλας καὶ δ) ὁ Μακάριος Μακρῆς ὁ Ἀσπρόφρου, ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παντοκράτορος στὴν Κωνσταντινούπολη.

Οἱ τέσσερις αὐτοὶ βιογράφοι παρουσιάζουν δύο διαφορετικές παραδόσεις γιὰ τὸν βίον τοῦ Ὁσίου. Τὴ μία ἐκφράζει ὁ Ὁσιος Νήφων, πού ἐμφανίζεται περισσότερο προσωπική καὶ αὐθόρμητη, καὶ τὴν ἄλλη, πού εἶναι πιὸ ἐκτενὴς καὶ λεπτομερής, ὁ Μητροπολίτης Θεοφάνης καὶ οἱ Ἰω-

αννίκιος Κόχυλας καὶ Μακάριος Μακρῆς. Σύμφωνα μὲ τὰ γραφόμενά τους:

Ὁ Ὁσιος Μάξιμος γεννήθηκε γύρω στὰ 1270 στὴ Λάμψακο ἀπὸ γονεῖς εὐλαβεῖς, πού ἀνῆκαν στὴ μεσαία τάξη τῆς κοινωνικῆς διαστρωμάτωσης τῆς Βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας τῶν χρόνων ἐκείνων. Ἐπειδὴ οἱ γονεῖς του δὲν εἶχαν παιδιά, παρακαλοῦσαν θερμὰ τὸν Θεὸ νὰ τοὺς χαρίσει. Οἱ ἔνθερμες προσευχῆς τοὺς εἰσακούστηκαν καὶ ἀπέκτησαν γιού, τὸν ὁποῖον ὀνόμασαν Ἐμμανουήλ, γιὰ νὰ ὑπογραμμίσουν τὴ θεία παρέμβαση.

Ὁ Ἐμμανουήλ ἄρχισε νὰ πηγαίνει στὸ σχολεῖο καὶ παράλληλα σπούδαζε μουσική. Ὅμως ἀπὸ παιδί εἶχε μιὰ συμπεριφορὰ διαφορετικὴ ἀπὸ ἐκείνη τῶν συνομηλίκων του. Τοῦ ἄρρεσε νὰ ἐπισκέπτεται τὰ μοναστήρια, νὰ στηρίζει ὄσους ὑπέφεραν καὶ νὰ φροντίζει τοὺς πτωχοὺς. Οἱ γονεῖς του ἀνησυχοῦσαν γι' αὐτὴ τὴ συμπεριφορὰ καὶ φοβούμενοι μήπως ἀκολουθήσει τὸν μοναχικὸ βίον, τὸν ὠθοῦσαν ἀπὸ νωρὴς στὴν ἐγγαμὴ ζωὴ. Οἱ προσπάθειές τους, ὡστόσο ἀποδειχτήκαν μάταιες. Σὲ ἡλικία 17 ἐτῶν ἐγκαταλείπει κρυφὰ τὸ σπιτί του καὶ πηγαίνει στὸ ὄρος Γάνος, ὅπου ὑποτάσσεται πνευματικὰ σ' ἕνα γνωστὸ γιὰ τὴν ἀγιότητά του μοναχό, τὸν Μᾶρκο, καὶ κείρεται μοναχὸς μὲ τὸ ὄνομα Μάξιμος.

Στό ὄρος Γάνος ὁ μοναχὸς πλέον Μάξιμος ἐπιδίδεται μέ θαυμαστή προθυμία στήν ἀσκητική ζωή, τήν προσευχή, τή νηστεία καί τήν ὑπακοή. Ὅμως σύντομα ὁ γέροντάς του πεθαίνει καί ὁ Μάξιμος ἐγκαταλείπει περίλυπος τό ὄρος Γάνος. Διέρχεται ἀπό τό Παλίκιον ὄρος, ὅπου συναντᾷ πολλούς πνευματικούς ἀσκητές, καί πηγαίνει στή βασιλίδα τῶν πόλεων Κωνσταντινούπολη. Ἐκεῖ, μετά ἀπό περιήγηση στά ἱερά προσκυνήματα τῆς πόλεως, ἐγκαθίσταται στίς πύλες τοῦ ναοῦ τῆς Παναγίας τῶν Βλαχερνῶν καί ζεῖ ὡς διά Χριστόν σαλός.

Ἡ περιεργή συμπεριφορά του προκαλεῖ τήν προσοχή καί τό ἐνδιαφέρον τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὁποῖοι τόν ὀδηγοῦν στόν αὐτοκράτορα Ἀνδρόνικο Β' (1282-1328), πού ἐντυπωσιάζεται ἀπό τή σοφία τοῦ Ὁσίου καί τή βαθειά γνώση τῆς Ἁγίας Γραφῆς καί τῶν ἔργων τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. Οἱ διανοούμενοι, ὡστόσο, τῆς αὐτοκρατορικής αὐτῆς δέν ἐκτιμοῦν τήν πνευματικότητά του. Ὁ Ὁσιος ἐπισκέπτεται στή συνέχεια τόν Πατριάρχη Ἀθανάσιο (1289-1293 καί 1303-1309), πού χαρακτηρίστηκε ὡς «πολύς ἐν ἀγίωσύνῃ», ὁ ὁποῖος τοῦ ζητᾷ νά μείνει κοντά του σ' ἓνα ἀπό τά ἱερά καθιδρύματα τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλά ἀρνεῖται.

Ἀναχωρεῖ γιά τή Θεσσαλονίκη, δεύτερη πόλη τῆς Βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας, ὅπου ἐπισκέπτεται τά ἱερά προσκυνήματα τοῦ τόπου καί προσκυνᾷ τά ἱερά λείψανα τοῦ Ἁγίου Δημητρίου καί τῆς Ἁγίας Θεοδώρας, καί ἔρχεται στό Ἅγιον Ὄρος Ἄθωνα. Ἐδῶ ἐπισκέπτεται τίς διάφορες ἱερές μονές καί ἐπιλέγει νά ἐγκατασταθεῖ σ' αὐτή τῆς Μεγίστης Λαύρας, ὅπου ἀρχίζει νέους πνευματικούς ἀγῶνες. Μιμεῖται τόν κοινωνικό καί φιλόνοστο χαρακτή-

ρα τοῦ ἰδρυτῆ τῆς μονῆς Ὁσίου Ἀθανασίου καί ταυτόχρονα τόν ἀναχωρητικό καί ἐρημικό βίο τοῦ Ὁσίου Πέτρου τοῦ Ἀθωνίτου. Λόγω τῆς μουσικῆς παιδείας καί τῆς καλλιφωνίας του ἀναλαμβάνει τό διακόνημα τοῦ ἱεροψάλτη. Ὁ Ἰωαννίκιος Κόχυλας σημειώνει, ὅτι «ἐνῶ ἔψαλλε γλυκά καί τό στόμα του ἀκολουθοῦσε τήν ψαλμωδία, ὅπως εἶναι ὁ νόμος τῶν ἱεροψαλτῶν, στήν καρδιά του βίωνε τή νοερά προσευχή» χωρίς δυσκολία, πράγμα πού προϋποθέτει σκληρή ἀσκησι.

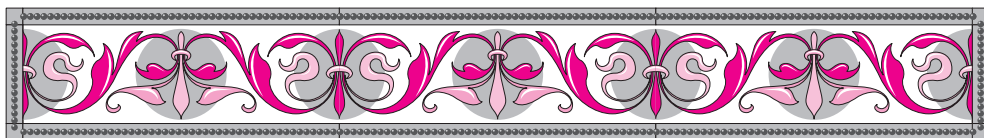
Στή Μεγίστη Λαύρα ὁ Ὁσιος Μάξιμος ἔζησε μέ ἀπόλυτη πτωχεία. Παρά τό γεγονός ὅτι τά χρόνια ἐκεῖνα ἡ μονή ἦταν ἰδιορρυθμη καί ἡ ἐγκαταβίωση σ' αὐτήν ἀπαιτοῦσε μιά στοιχειώδη τουλάχιστον ἰδιοκτησία, ὁ Ὁσιος Μάξιμος ἀπέφυγε ν' ἀποκτήσει ὑλικά ἀγαθά καί ἱκανοποιοῦσε τίς ἀνάγκες διατροφῆς του ἀπό τήν κοινή μοναστηριακή τράπεζα. Ἡ ὄλη βιοτή του συνετέλεσε μεταξύ ἄλλων καί στό νά τόν ἐπισκεφθεῖ τρεῖς φορές ἡ Ἐφορος τοῦ Ἁγίου Ὄρους Θεοτόκος, πού τόν προέτρυνε νά ἀνεβεῖ στήν κορυφή τοῦ ὄρους Ἄθωνα.

Καί πράγματι, κατά τήν Κυριακή μετά τήν ἑορτή τῆς Ἀναλήψεως, ὁπότε τιμᾶται ἡ ἱερή μνήμη τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου (325 μ.Χ.) καί οἱ Ἁγιορεῖτες συνηθίζουν νά ἀνεβαίνουν στήν κορυφή τοῦ Ἄθωνα μέ τόν ἱερό ναό τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος, ὁ Ὁσιος ἀνῆλθε στήν κορυφή, ἀλλά δέν ἀκολούθησε τούς ἄλλους πατέρες κατά τήν ἐπιστροφή. Παρέμεινε ἐκεῖ μόνος.

(συνεχίζεται)

Δημοσθένης Ἀ. ΑΓΓΕΛΙΔΗΣ

θεολόγος – καθηγητής



‘Ο άνθρωπινος πόνος καί ὁ ρόλος τῆς Ἐκκλησίας στήν ἀντιμετώπισή του

Ἡ ζωή μας εἶναι ζυμωμένη μέ ἀρρώστιες, μέ θλίψεις καί βάσανα. Εἶναι, θά λέγαμε οἱ μόνοι πιστοί σύντροφοί της. Ἐμεῖς ὅμως ὡς ἄνθρωποι λογικοί καί πάνω ἀπ’ ὅλα ὀρθόδοξοι χριστιανοί, ἀναρωτηθήκαμε, ἄραγε, γιατί ὑπάρχουν ὅλα αὐτά τά κακά; Γιατί μᾶς κυνηγᾶνε; Ὑπῆρχαν ἀπό τήν ἀρχή τῆς δημιουργίας τοῦ κόσμου ἢ ἐμφανίσθηκαν κατόπιν;

Ἐκεῖνος πού μπορεῖ νά μᾶς δώσει σωστές καί ἀληθινές ἀπαντήσεις γιά τό θέμα αὐτό, εἶναι ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, δηλαδή ἡ Ἅγια Γραφή, καί οἱ ἅγιοι Πατέρες καί διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας μας. Ὁ λόγος, λοιπόν τοῦ Θεοῦ μᾶς πληροφορεῖ ὅτι ὅλα αὐτά πού συνθλίβουν τόν ἄνθρωπο σήμερα, δηλαδή ἡ ἀρρώστια, ὁ πόνος, ἡ θλίψη καί ὁ θάνατος δέν ὑπῆρχαν ἀπό τήν ἀρχή τῆς δημιουργίας.

Ἡ ποιμαντική μέριμνα ὑπέρ τῶν δοκιμαζομένων καί θλιβομένων εἶναι πολύ παλιά. Πρῶτος ἐφάρμοσε αὐτή ὁ ἀληθινός καί μέγας Ποιμήν τῶν ἀνθρώπων πανάγαθος Θεός καί Πατέρας. Ὅταν οἱ πρωτόπλαστοι ἐξορίστηκαν ἀπό τόν Παράδεισο λόγω τῆς ἁμαρτίας τους, δέν τούς ἄφησε ἀβοήθητους. Τούς παραμύθησε μέ τήν υπόσχεση περὶ μελλοντικῆς σωτηρίας (τό γνωστό πρωτευαγγέλιο) καί τούς περιέθαλψε ὡς φιλόστοργος πατέρας.

Ἀναθέτει στή συνέχεια ὁ Κύριος τήν ποιμαντική προστασία τοῦ λαοῦ σέ εἰδικούς ποιμένες, πρὸς τούς ὁποίους παραγγέλλει νά στηρίζουν-παρακαλοῦν τόν λαό Του.

Ἡ ἀσθένεια, ὁ θάνατος, ἡ φθορά, ὁ πόνος εἶναι ἀποτελέσματα τῆς ὑποταγῆς τοῦ ἀνθρώπου στήν ἁμαρτία καί τόν Διάβολο. Ὅταν ὁ ἄνθρωπος χωρίζεται ἀπό τόν Θεό, τήν πηγὴ τῆς ζωῆς, εἶναι φυσικό νά ἀσθενεῖ, νά φθείρεται, νά ἀποθνήσκει καί νά γίνεται παιχνίδι στά χέρια τοῦ Διαβόλου.

Ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἔρχεται ὡς Μεσσίας-ἐλευθερωτῆς νά ἐλευθερώσει καί νά ἀπαλλάξει τά παιδιά τοῦ Θεοῦ ἀπό τά δεσμά τοῦ Διαβόλου: «ἵνα λύσῃ τά ἔργα τοῦ Διαβόλου» (θάνατον, ἀσθένειες) καί ὡς ἱερέυς νά τά ἀποδώσει καί πάλι στόν Θεό, γιά νά τελοῦν ὑπό τήν δική του ἐξουσία καί χάρη.

Ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ πού ἐγκαινιάζει ὁ Κύριος, εἶναι βασιλεία ἐλευθερίας ἀπό τήν ἐξουσία τοῦ Διαβόλου καί τά ἔργα του καί γι’ αὐτό βασιλεία παρακλήσεως ὄλων τῶν καταδίκων καί πασχόντων. Σέ κάθε βῆμα τῆς θριαμβευτικῆς μεσσιανικῆς του πορείας ὁ Κύριος συντρίβει καί ἀπό ἓνα ὄχυρό τοῦ κράτους τοῦ Σατανᾶ καί πραγματοποιεῖ τήν ἀπελευθέρωση τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ τελικὴ νίκη θά συντελεσθεῖ μέ τόν σταυρικό θάνατο, τήν Ἀνάσταση, τήν ἐκ δεξιῶν καθέδρα καί τήν Δευτέρα Παρουσία τοῦ Μεσσία.

Τό ἔργο αὐτό τῆς συντριβῆς τοῦ Διαβόλου καί τῆς ποιμαντικῆς τῶν πασχόντων ἀπό ἀσθένειες, θανάτους καί ἄλλες δοκιμασίες ἀνέθεσε ὁ Κύριος στήν Ἐκκλησία του, τούς ἁγίους Ἀποστόλους καί τούς διαδόχους τούς μέχρι τῆ Δευτέρα Παρουσία, ὅποτε καί ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ θά ἐγκαθιδρυθεῖ πλήρως.

Ἡ συνέχιση τοῦ ἀρχιερατικοῦ ἔργου τοῦ Χριστοῦ ἔγκειται κυρίως στήν ἀπελευθέρωση τῶν ψυχῶν τῶν ἀνθρώπων ἀπό τή δουλεία τοῦ Διαβόλου. Ὄταν αὐτή ἡ ἀπελευθέρωση συντελεσθεῖ, τότε ὁ δοκιμαζόμενος Χριστιανός μπορεῖ νά βρεῖ τό πνευματικό νόημα τῆς δοκιμασίας του καί ἡ δοκιμασία νά γίνει εὐκαιρία καλύτερης γνώσης τοῦ Θεοῦ καί ἐνώσεως μέ Αὐτόν.

Οἱ λειτουργοί τῆς Ἐκκλησίας ἔρχονται πλησίον τῶν δοκιμαζομένων, ὡς ἄλλοτε ὁ Κύριος, γιά νά φέρουν αὐτή τή διπλή ἀπελευθέρωση. Ἀπευθύνονται στήν ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου ζητώντας νά τήν προσανατολίσουν διά τῆς μετανοίας πρὸς τόν Θεό. Ἐπικαλοῦνται διά τῶν εὐχῶν καί τῶν μυστηρίων τή δύναμη τοῦ Χριστοῦ, γιά νά ἀπαλλαγεῖ ὁ δοκιμαζόμενος ἀδελφός ἀπό τήν ἁμαρτία καί τά δεινά της. Συμμετέχουν στόν πόνο καί τήν ὀδύνη του, γιά νά καταστήσουν ἐλαφρύτερο τό σταυρό του.

Στήν παραμυθία τῶν πασχόντων καί τήν μεθ' ὑπομονῆς καί χαρᾶς ἄρση τοῦ νοήματος αὐτῆς συντελεῖ καί ἡ ἀνακάλυψη τοῦ νοήματος αὐτῆς. Ἐάν ὁ δοκιμαζόμενος ἄνθρωπος μπορεῖ νά δεῖ τή δοκιμασία του ὡς θεία ἐπίσκεψη καί θεία παιδαγωγία, ἀσφαλῶς θά μεταβάλλει τελείως τήν στάση καί τόν τρόπο ἀντιμετώπισής της. Πά νά φθάσει ὁ δοκιμαζόμενος ἄνθρωπος στήν ὠριμότητα αὐτή (ἐάν δέν εἶναι ἤδη ὠριμος), πρέπει βεβαίως νά ἐνεργήσει ἡ Χάρις. Ὁ ποιμένας θά κάνει τή θεολογική το-

ποθέτηση τῆς κατάστασης, θά ἐξηγήσει τό γιατί, θά δείξει τή σχέση τῆς δοκιμασίας πρὸς τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Ἡ Χάρις θά τελειώσει τό ἔργο.

Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ προσεγγίζει τόν πάσχοντα καί μέ τίς κατάλληλες εὐχές ἱερῶν μυστηρίων καί ἀκολουθιῶν, οἱ ὁποῖες ἔχουν ὀριστεῖ ἀπό τήν Ἐκκλησία μας γιά τίς περιπτώσεις αὐτές. Τό ἱερό Εὐχέλαιο καί ἡ Παράκληση πρὸς τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο, πού ἐβάσταξε τόσες δοκιμασίες καί εἶναι μητέρα ὄλων τῶν πονεμένων, δίνουν μιά γλυκιά παρηγοριά καί ἐνίσχυση στίς ψυχές τῶν δοκιμαζομένων. Οἱ γνωστές ἐπίσης εὐχές τοῦ Εὐχολογίου εἶναι ἰδιαίτερα χρήσιμες.

Τά ὄπλα τοῦ ὀρθόδοξου ἱερέως εἶναι τό ἐπιτραχήλιο, τό Εὐχολόγιο, ὁ τίμιος Σταυρός καί ὁ,τι ἄλλο δύναται νά ἀγιάσει, νά θεραπεύσει καί ἐνισχύσει τούς πάσχοντες, ὡς τά τίμα λείψανα, τό ἡγιασμένο ἔλαιον καί ὕδωρ, οἱ ἱερές εἰκόνες. Ὅλα αὐτά γίνονται σημεῖα τῆς σωζούσης χάριτος τοῦ Χριστοῦ.

Στό ἐρώτημα, γιατί ὁμως ὁ Θεός ἐπιτρέπει νά ταλαιπωρεῖται ὁ ἄνθρωπος σ' αὐτή τή ζωή ἀπό τίς διάφορες ἀρρώστιες καί θλίψεις, ἡ ἀπάντηση εἶναι ὅτι τά ἐπιτρέπει μόνο γιά τό καλό μας, γιά τή σωτηρία μας.

Δηλαδή μᾶς δοκιμάζει:

α) γιά νά μᾶς ἀφυπνίσει, γιά νά φροντίσουμε γιά τή σωτηρία τῆς ψυχῆς μας, β) γιά νά μετανοήσουμε, γ) γιά νά γίνουμε ταπεινοί, δ) γιά νά δοκιμαζόμαστε στήν πίστη, ε) γιά νά γίνουμε συμπονετικοί, στ) γιά νά θυμόμαστε ὅτι εἴμαστε περαστικοί, ζ) γιά νά ζητήσουμε τό ἔλεος καί τήν ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν μας.

Ὁ ἄνθρωπος δέν ὑποφέρει μόνο σωματικά, περισσότερο ὑποφέρει ψυχικά. Ἡ κάθε ἁμαρτία πληγώνει πρῶτα τήν ψυχή καί μετὰ ξεσπάει σάν ἀρρώστια στό σῶμα. Ἡ συ-

νείδηση, τό άόρατο αυτό μαστίγιο, δέν άφήνει τόν άνθρωπο νά ήρημήσει. Έτσι στή σημερινή κοινωνία οί άνθρωποι από έλεύθερα παιδιά του Θεού γίνονται δουλοι της άμαρτίας, παιδιά και όργανα του σατανά. Άντί νά χαρούν τή ζωή τους, αυτοκτονούν. Άντί νά επισκεφθούν ένα πνευματικό νά έξομολογηθούν, τρέχουν στους ψυχιάτρους και τίς νευρολογικές κλινικές.

Πόσο δίκιο είχε ό μεγάλος ψυχίατρος του αιώνα μας, ό Πούνγκ, όταν έλεγε: «*Τό πρόβλημα του ψυχικώς πάσχοντος, κατά άσυγκρίτως άνώτερον λόγον άνήκει εις τόν πνευματικόν, παρά εις τόν ιατρόν*».

Οί χωρίς Θεό και ήθική άνθρωποι καταντούν άξιολύπητοι άχθοφόροι της ζωής. Άθλια ναύγια της άμαρτίας. Όμως ό Θεός θέλει και προσπαθεί νά τους έλευθερώσει από τά δεσμά της άμαρτίας. Γι' αυτό και τους επισκέπτεται πιό τακτικά. Μπορεί νά είναι πικρά τά φάρμακα που χρησιμοποιεί για τήν επιστροφή μας, όμως είναι σωτήρια. Μάς θεραπεύουν παντοτινά, μάς άνασταίνουν πραγματικά και μάς χαρίζουν τήν αιώνια και άληθινή ζωή.

Γι' αυτό και ό Ιερός Χρυσόστομος μάς συμβουλεύει:

1ον) Νά μή γογγύζουμε και νά μή βλαστημούμε για τά δυσάρεστα που μάς βρίσκουν.

Μήπως θά γίνει έλαφρύτερος ό πόνος;

2ον) Νά μήν έξετάζουμε τους λόγους και νά μήν ζητάμε έξηγήσεις γι' αυτά που μάς επιτρέπει ό Θεός.

3ον) Νά γνωρίζουμε ότι έδώ είναι ό άγώνας και εκεί ή άνταμοιβή και ή άνάπαυση.

4ον) Στίς δυσκολίες της ζωής μας νά επικαλούμεθα τή βοήθεια του Κυρίου, όπως έκανε και ό προφήτης Δαβίδ.

Έπειδή λοιπόν είναι τέτοιος ό Κύριός μας, άς καταφεύγουμε πάντοτε προς αυτόν και άς επικαλούμαστε αυτόν μόνο για βοηθό και θά τόν βρούμε έτοιμο νά μάς σώσει. Διότι, αν εκείνοι που ναυάγησαν και φέρονται επάνω σε σανίδα, ζητώντας άμέσως τή βοήθεια εκείνων που βρίσκονται μακριά, τους πείθουν νά δείξουν τή φιλανθρωπία τους, αν και βέβαια δέν έχουν τίποτε τό κοινό μέ εκείνους, αλλά γνωρίζονται μόνον από τή συμφορά, πολύ περισσότερο ό φιλόανθρωπος Κύριος, που έχει εκ φύσεως τήν αγαθότητα, θά έλευθερώσει εκείνους που βρίσκονται μέσα στίς συμφορές, αν θελήσουν μόνο νά καταφύγουν προς αυτόν και νά τόν καλέσουν μέ καθαρή καρδιά, αφήνοντας κατά μέρος τίς ανθρώπινες έλπίδες.

Ζαχαρούλα ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΕΙΤΕ ΣΤΗ ΣΥΧΝΟΤΗΤΑ ΤΩΝ 93,6 FM

*Γιά νά παρακολουθήσετε τό πρόγραμμα
του Ραδιοφωνικού Σταθμού
της Ίερᾶς Αρχιεπισκοπῆς Κρήτης,
συνδεθείτε μέ τή συχνότητα τῶν 93,6 FM.
Έκπέμπει καθόλη τή διάρκεια του 24ώρου.*

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΙΕΡΑΣ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

ΡΕΘΥΜΝΗΣ

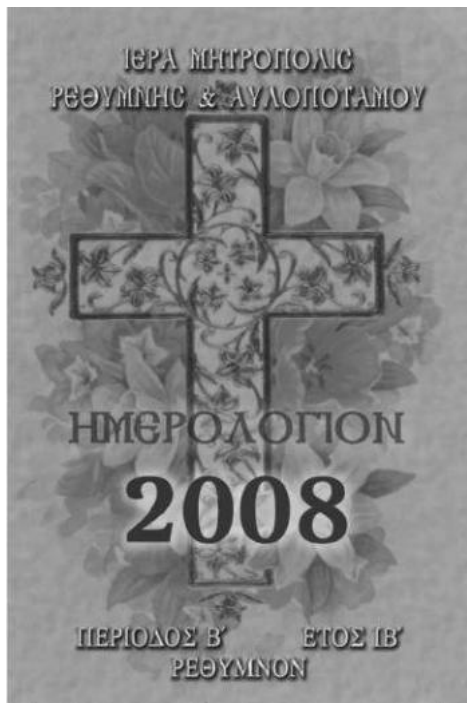
& ΑΥΛΟΠΟΤΑΜΟΥ

2008

Ἡ πατρική ἐπιθυμία καί τό θέλημα τοῦ Θεοῦ εἶναι ὁ ἁγιασμός ἡμῶν (Α' Θεσσαλ. 4, 6). Κάτι πού καί πρό Χριστοῦ ὁ ἴδιος Πατέρας μας Θεός ἐνετείλατο: «ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεός ὑμῶν καί ἁγιασθήσθε καί ἅγιοι ἔσεσθε ὅτι ἅγιός εἰμι ἐγώ ὁ Κύριος ὁ Θεός ὑμῶν» (Λευιτ. ΙΙ, 44). Ὁ δέ ἀπόστολος Πέτρος θά τό ὑπενθυμίσει μέ τήν πρώτη Ἐπιστολή του: «διότι γέγραπται ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγώ ἅγιός εἰμι» (Α' Πέτρο. 1, 16).

Μέγα μυστήριον ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου, καί φυσικά δέν γίνεται μέ ἄλλον τρόπον, παρὰ μόνον μέ τήν ἀγιότητα. Καί ἡ ἀγιότης ἐπιτυγχάνεται μέ τό νά καθαρίσωμε τοὺς ἑαυτοὺς μας ἀπό τοὺς σωματικούς καί ψυχικούς μολυσμούς. Ὁ ἀπόστολος Παῦλος μᾶς προτρῆπει: «καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπό παντός μολυμοῦ σαρκός καί πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ» (Β' Κορινθ. 7, 1).

Αὐτό πρέπει νά εἶναι τό καθημερινό μέλημα μας. Αὐτή εἶναι καί ἡ ἀγωνία καί ἡ φροντίδα τῆς Ἐκκλησίας μας. Π' αὐτό, καί μέ πολλή χαρά χαιρετίζομε καί καλωσορίζομε τό Ἡμερολόγιο τῆς Ἱερᾶς Μητροπό-



λεως Ρεθύμνης, καί Αὐλοποτάμου 2008 πού εἶναι ἀφιερωμένο στήν *ἀγιότητα*. Αὐτό τιμᾷ καί καταξιώνει τήν Μητρόπολη αὐτή μέ τό πλούσιο πνευματικό καί ἁγιαστικό ἔργο της.

Πάνω σ' αὐτήν τήν μεγάλη σωτηριώδη πραγματικότητα, τήν *ἀγιότητα*, ἀναφέρονται τά συνοπτικά καί περιεκτικά μηνύματα τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κ.Κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ρεθύμνης καί Αὐλοποτάμου κ.κ. Ἀνθίμου.

Πρὶν ἀπό τοὺς δώδεκα μῆνες στό Ἡμερολόγιο ὑπάρχει τό «*Κρητικόν Πανάγιον*», ἀρχόμενον ἀπό 5/1 (Γρηγόριος ὁ ἐν Ἀκρίτα ὁσίου 820) μέ τελευταῖον τόν Γεδεών Καρακαληνόν τόν ἐν Τυρνάβῳ ὁσιομάρτυρα (1818) (30/12).

Μετά καί ἀριστερά ἐκάστου μηνός παρατίθενται τά ἁγιογραφικά ἀναγνώσματα,

καί κάτωθεν αὐτῶν οἱ πανηγυρίζοντες ἱε-
ροὶ Ναοί.

Σέ εἰδική σελίδα, καί πρὸς ἐνημέρωσιν
τῶν πιστῶν, ἀναφέρεται τὸ Ὁρολόγιον
Πρόγραμμα τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν κι-
νητῶν καί ἀκινήτων ἑορτῶν. Ἐπίσης οἱ πι-
στοὶ θά ἐνημερωθοῦν ὑπεύθυνα ἀπὸ τὴν
Τοπικὴ Ἐκκλησία γιὰ τίς ἡμέρες καί περιό-
δους νηστείας. Πά τίς Βαπτίσεις, τοὺς Γά-
μους, τὰ Μνημόσυνα καί τίς κηδεῖες καί ἐν
συνεχεία γιὰ τοὺς σταθμοὺς στήν ἱστορία
τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης καί τὴν σύνθεση
τῆς Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου καί εἰδι-
κότερα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ρεθύμνης
καί Ἀυλοποτάμου, τὸ πνευματικόν της
ἔργον, τίς Μονές, τοὺς ἑφημερίους, ἐν
ἐνεργείᾳ καί συνταξιούχους, καί χρήσιμα
τηλέφωνα.

Ἄνεπιφύλακτα ἐκφράζομε τὴν χαρὰ
μας, ὄχι μόνο γιὰτί καταξιωνόμεθα καί
ἐφέτος νά ἀναφερθοῦμε στό Ἡμερολόγιο,
ἀλλὰ κυρίως καί γιὰ τὸ κεφαλαῖῶδες θέμα
τῆς ἀγιότητος καί γενικά γιὰ τὸ σύνολον
τοῦ περιεχομένου.

Ὁ Θεὸς νά μᾶς καταξιώσει διὰ τῆς πα-
τρικῆς ἀγάπης Του καί δυνάμεις καί τῆς
δικῆς μας προσπάθειας καί ἀσκήσεως νά
γίνομε ἅγιοι καί ἔτσι νά ἀξιωθοῦμε τῆς
αἰωνίου μακαριότητος.

Ἄπο καρδιάς καί ταπεινῶς συγχαίρομε
τόν Σεβασμιώτατον κ. Ἄνθιμον καί τόν
Πρωτοσύγκελλον π. Ἄνθιμον Μαντζου-
ράνην.

Ἄρχιμ. Ἰγνάτιος Θ. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ
θεολόγος – τ. Λυκειαρχῆς



ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΙΚΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΟΥΣ ΑΠΟΥΣ ΤΟΠΟΥΣ, ΣΙΝΑ ΚΑΙ ΑΙΓΥΠΤΟ

Προσκυνηματικὴ ἐκδρομὴ
στοὺς Ἅγίους Τόπους, τὸ ὄρος Σινᾶ
καί τὴν Αἴγυπτο θά πραγματοποιήσῃ
ἡ Ἱ. Μητρόπολή μας ἀπὸ 29 Ἀπριλίου
ἕως 7 Μαΐου 2008. Ἡ μετάβαση
στό Τέλ-Ἀβίβ καί ἡ ἐπιστροφή
ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο θά γίνουν
μέ ἀπευθείας ἀεροπορικές πτήσεις
ἀπὸ καί πρὸς τὸ Ἡράκλειο.
Γιὰ περισσότερες πληροφορίες
καί ἐγγραφές ἀπευθύνεσθε
στόν Πρωτοπρεσβύτερο
Νικόλαο Νικηφόρο
(ἰ. ναὸς Ἁγ. Τεσσαράων Μαρτύρων
Ρεθύμνου, τηλ. 28310 29039
καί 50582).

Ο ΕΡΑΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ 2007

ΣΤΙΣ ΕΝΟΡΙΕΣ ΤΗΣ Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΣ

α) Ένορίες πόλεως Ρεθύμνου

| |
|--|
| 1) Είσοδιων Θεοτόκου (Μητροπολ.) ...3.017,80 |
| 2) Ἅγ. Γεωργίου Καλλιθέας1.930 |
| 3) Ἅγ. Γεωργίου Περιβολίων925,50 |
| 4) Ἅγ. Ἰωάννου Μυσιριών70 |
| 5) Ἅγ. Κων/νου και Ἑλένης1.650 |
| 6) Ἅγ. Τεσσάρων Μαρτύρων3.455,50 |
| 7) Ἅγ. Φωτεινῆς Κουμπέ502 |
| 8) Κοιμήσεως Θεοτόκου Μασταμπᾶ1.800 |
| 9) Κυρίας τῶν Ἀγγέλων2.400 |
| 10) Παναγίας Ἐλευθερώτριας Ἄνω Καλλιθέας ... — |

β) Ένορίες υπαίθρου

| |
|---|
| 1) Ἀγγελιανῶν 500 |
| 2) Ἁγιάς 206 |
| 3) Ἁγίου Ἰωάννου 100 |
| 4) Ἁγίου Κωνσταντίνου 180 |
| 5) Ἁγίου Μάμαντος 165 |
| 6) Ἄδελε 1.050 |
| 7) Ἀΐμονος 100 |
| 8) Ἀλλοειδῶν 300 |
| 9) Ἀλφᾶς 400 |
| 10) Ἀμνάτου 150 |
| 11) Ἄνω Βαλσαμιόνερου 150 |
| 12) Ἅγ. Γεωργίου Ἀνωγείων 200 |
| 13) Ἅγ. Δημητρίου Ἀνωγείων 200 |
| 14) Ἅγ. Ἰωάννου Ἀνωγείων 450 |
| 15) Κοιμήσ. Θεοτόκου Ἀνωγείων 250 |
| 16) Ἄνω Μαλλαζίου 65 |
| 17) Ἀξοῦ 215 |
| 18) Ἀπλαδιανῶν 200 |
| 19) Ἀργυρουπόλεως 150 |
| 20) Ἀρμένων 225 |
| 21) Ἀρολιθίου 15 |
| 22) Ἀρχαίας Ἐλευθέρνης 170 |
| 23) Ἀρχοντικῆς 250 |
| 24) Ἀτσιποπούλου 646 |
| 25) Ἀχλαδέ 250 |
| 26) Βενίου 245 |
| 27) Βιλανδρέδου 200 |
| 28) Βιρᾶν Ἐπισκοπῆς 200 |

| |
|-------------------------------|
| 29) Γάλλου 520 |
| 30) Γαράζου 400 |
| 31) Γερανίου 216 |
| 32) Γουλεδιανῶν 120 |
| 33) Γωνιάς 170 |
| 34) Δαμαβόλου 137 |
| 35) Δαφνέδων 60 |
| 36) Δοξαροῦ 100 |
| 37) Ἐλευθέρνης 350 |
| 38) Ἐξάντη 100 |
| 39) Ἐπισκοπῆς 200 |
| 40) Ἐρφων 100 |
| 41) Ζουριδίου 200 |
| 42) Ζωνιανῶν 450 |
| 43) Θεοδώρας 50 |
| 44) Καλονύκτη 420 |
| 45) Καλύβου 150 |
| 46) Καρέ 255 |
| 47) Καρωτῆς 150 |
| 48) Κεραμοτῶν 250 |
| 49) Κούμων 120 |
| 50) Κούφης 100 |
| 51) Κράνας 200 |
| 52) Κρυονερίου 196 |
| 53) Κυριάννας 780 |
| 54) Λαγκᾶς 250 |
| 55) Λιβαδίου 1.020 |
| 56) Λούτρας 200 |
| 57) Μαργαριτῶν 700 |
| 58) Μαρουλά 225 |
| 59) Μελιδονίου 300 |
| 60) Μέσης 180 |
| 61) Μοῦνδρου 344,80 |
| 62) Μουρτζανῶν 100 |
| 63) Μπαλῆ 100 |
| 64) Μυριοκεφάλων 300 |
| 65) Ὄρθῆ 85 |
| 66) Παγκαλοχωρίου 1.200 |
| 67) Πανόρμου 210 |
| 68) Πασαλιτῶν 150 |
| 69) Περάματος 2.050 |

| | |
|-----------------------------------|------------------|
| 70) Πηγής | 120 |
| 71) Πίκρη | 25 |
| 72) Πλατανιά | 210 |
| 73) Πλευριανών | 150 |
| 74) Πρασσών | 215 |
| 75) Πρινέ | 255 |
| 76) Πρίνου | 300 |
| 77) Ρουμελή | 250 |
| 78) Ρουσσοσπιτίου | 320 |
| 79) Ρουσίκων | 335 |
| 80) Σαΐτουρών | 50 |
| 81) Σισών | 410 |
| 82) Σκεπαστής | 112 |
| 83) Σκουλουφίων | 70 |
| 84) Σωματᾶ | 126 |
| 85) Φραντζεσκιανῶν Μετοχίων | 100 |
| 86) Χαμαλευρίου | 255 |
| 87) Χαρκίων | 50 |
| 88) Χελιανῶν | 100 |
| 89) Χουμερίου | 280 |
| 90) Χρωμοναστηρίου | 150 |
| 91) Χώνου | 130 |
| Γενικό Σύνολο | 40.204,60 |

Σημ.: Στις ἐνορίες Ἁγ. Ἰωάννου Ἀνωγείων καὶ Περάματος λειτουργοῦν ἴδια Ἐνοριακὰ Φιλόπρωγα Ταμεῖα.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ὁ Σεβ. Πρόεδρος κ.κ. **ΑΝΘΙΜΟΣ**
καὶ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο
τοῦ Γενικοῦ Φιλοπτώχου Ταμεῖου
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας
εὐχαριστοῦν τὸν Νομάρχη
κ. Γεώργ. Παπαδάκη,
τὸν Δήμαρχο Ρεθύμνης
κ. Γεώργ. Μαρινάκη
καὶ ὅλους ὅσοι ἔλαβαν μέρος
καὶ βοήθησαν στὴ διεξαγωγή
τοῦ Ἐράνου τῆς Ἀγάπης.



ΕΚΔΗΜΙΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Μετά ἀπὸ πολὺμηνη δοκιμασία τῆς υγείας του ἐξεδήμησε τὴν 28.1.2008 σὲ ἡλικία 69 ἐτῶν ὁ ἀπὸ Δημητριάδος (1974-1998) Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Χριστόδουλος (κατὰ κόσμον Χρῆστος Παρασκευαΐδης). Αὐθήμερόν συνῆλθεν ἡ Διαρκὴς Ἱ. Σύνοδος, ὄρισε Τοποτηρητὴ τοῦ κληρέως Ἀρχιεπισκοπικοῦ Θρόνου τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Καρυστίας κ.κ. ΣΕΡΑΦΕΙΜ, ἐτέλεσεν ἰ. Τρισάγιο γιὰ τὴν ἀνάπαυση τοῦ μεταστάντος καὶ ἀποφάσισεν ὡς ἡμέραν ἐκλογῆς τοῦ διαδόχου του τὴν 7.2.2008. Ἡ Κυβέρνηση ἐκήρυξε 4ήμερον ἐθνικὸ πένθος καὶ τὴν ἡμέρα τῆς κηδείας του ἀργία. Ἡ σορὸς του τοποθετήθηκε στὸν ἰ. Μητροπολ. ναὸν Ἀθηνῶν σὲ λαϊκὸ προσκύνημα καὶ χιλιάδες λαοὺ ἔσπευσαν νὰ ἀποχαιρετήσουν.

Ἡ κηδεῖα ἐγίνε τὴν 31.1.2008 δημοσίᾳ δαπάνῃ καὶ μὲ τιμὲς ἀρχηγοῦ Κράτους καὶ ἡ ταφή στὸ Α' Κοιμητήριον Ἀθηνῶν. Τῆς ἐξόδιας ἀκολουθίας προέστη ὁ Παναγιωτ. Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ.κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ. Ἐλαβαν ἐπίσης μέρος οἱ Μακαριώτ. Πατριάρχες Ἀλεξανδρείας, Ἱεροσολύμων καὶ Ρουμανίας, οἱ Μακαριώτ. Ἀρχιεπίσκοποι Κύπρου καὶ Ἀλβανίας, ἐκπρόσωποι ἄλλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν κ.ἄ. Παρέστησαν δὲ ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, ὁ Πρωθυπουργός, ἐκπρόσωποι τῶν Κομμάτων, ἄλλων δογμάτων καὶ θρησκειῶν καὶ πλῆθος κόσμου.

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Ἡ ἐπέτειος τῆς Ἐνώσεως

Μέ διάφορες ἐκδηλώσεις τιμήθηκε τήν 1η Δεκεμβρίου 2007 στά Χανιά ἡ 94η ἐπέτειος ἀπό τήν Ἐνωση τῆς Κρήτης μέ τήν ὑπόλοιπη Ἑλλάδα. Τό πρωί στόν ἰ. Μητροπολ. ναό τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου τῆς θ. Λειτουργίας καί τοῦ ἰ. Μνημοσύνου γιά τήν ἀνάπαυση τῶν ψυχῶν τῶν ἀγωνισθέντων γιά τήν Ἐνωση προέστη ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ρεθύμνης κ.κ. ΑΝΘΙΜΟΣ καί συλλειτουργήσεν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κυδωνίας κ.κ. ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ, ὁ ὁποῖος ἐκήρυξε καί τόν θ. λόγο. Λίγον ἀργότερα στόν ἴδιο ναό, παρουσία τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς κ. Δημ. Σιούφα, τοῦ Γεν. Γραμματέα τῆς Περιφέρειας Κρήτης, Βουλευτῶν τοῦ Νομοῦ, τοῦ Νομάρχου, τοῦ Δημάρχου Χανίων κ.ἄ. ἐπισήμων, ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης κ.κ. ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ προέστη Δοξολογίας, στήν ὁποῖαν ἐκτός τῶν ἁγίων Ρεθύμνης καί Κυδωνίας ἔλαβε μέρος καί ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κισάμου κ.κ. ΑΜΦΙΛΟΧΙΟΣ, καί ἀκολούθησεν ἡ ἐν πομπῇ μεταφορά καί ἔπαρση τῆς Σημαίας στό Φρούριο Φιοκά.

Τό ἀπόγευμα τῆς ἴδιας ἡμέρας στό Ἐθνικόν Ἴδρυμα Ἐρευνῶν καί Μελετῶν «Ἐλευθέριος Κ. Βενιζέλος» τῆς Χαλέπας Χανίων ὁ κ. Σταμ. Φιλιππίδης, Ὁμότ. Καθηγητής τοῦ Παν/μίου Κρήτης, ἀνέπτυξε τό θέμα: «Ὁ Βενιζέλος καί ἡ Ἐνωση τῆς Κρήτης στή νεοελληνική λογοτεχνία», ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ.ἄ. ἀπήθυσαν Χαιρετισμούς, ὁ Γεν. Δ/ντής τοῦ Ἴδρυματος κ. Νικ. Παπαδάκης προέβη σέ σύντομον Ἀπολογισμό καί ἀκολούθησεν ἡ τελε-

τή ἀναγορεύσεως σέ Ἐταίρους τοῦ Ἴδρυματος διαφόρων προσωπικότητων.

Ἐθνική Ἡμέρα ΑμεΑ

Στό πλαίσιο τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς 3ης Δεκεμβρίου ὡς Ἐθνικῆς Ἡμέρας ἀτόμων μέ ἀναπηρία τό Σωματεῖο ΑμεΑ Νομοῦ Ρεθύμνης μέ τήν ὑποστήριξη τῆς Νομαρχιακῆς Αὐτοδιοικήσεως καί τοῦ Δήμου Ρεθύμνης πραγματοποίησε σειρά ἐκδηλώσεων (διανομή ἐνημερωτικῶν φυλλαδίων, ἐθελοντική αἰμοδοσία καί Ἡμερίδα). Ἡ Ἡμερίδα, πού ἔγινε τήν 1η τ.μ. στό Φοιτητικό Πολιτιστικό Κέντρο, «Ξενία» σέ συνεργασία μέ τήν Ἀνωτ. Σχολή Τουρισμοῦ «Hotelier», εἶχεν ὡς θέμα: «Τουρισμός γιά ὅλους» καί παρουσιάσθη ἀπό σπουδαστές τῆς Σχολῆς, ἐνῶ ὁ κ. Δημ. Τσαχάκης καί ἡ κ. Καλ. Κατσιπουλάκη, Πρόεδρος καί Γεν. Γραμματέας τοῦ Σωματείου ἀντίστοιχα, κατέθεσαν σχετικές προσωπικές ἐμπειρίες τους. Μεταξύ ἄλλων παραβρέθησαν καί ἀπήθυσαν Χαιρετισμούς ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ.κ. ΑΝΘΙΜΟΣ, ὁ Βουλευτής Ρεθύμνης κ. Ἡλ. Λαμπίρης, ὁ Ἀντινομάρχης κ. Ἀντ. Μπαγιαρτάκης, ὁ Δήμαρχος κ. Γεώργ. Μαρινάκης καί ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἰατρικοῦ Συλλόγου κ. Γεώργ. Στεφανάκης.

Πανρθεμνιώτικη ἐκδήλωση κατά τῆς ἐγκληματικότητας

Μέ ἀφορμή τήν πρόσφατη ἀποκάλυψη κρουσμάτων παραβατικότητας στόν Νομό μας ἡ Νομαρχιακή Αὐτοδιοίκηση Ρεθύμνου ὀργάνωσε τή 3η Δεκεμβρίου 2007

στήν πλατείαν Ἡρώων Πολυτεχνείου τῆς πόλεώς μας πανρθεμνιώτικη ἐκδήλωση, στήν ὁποία μεταξύ ἄλλων ἔλαβαν μέρος ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ.κ. ΑΝΘΙΜΟΣ καί πολλοί Κληρικοί τῆς Ἱ. Μητροπόλεώς μας, ἐκπρόσωπος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Λάμπης, οἱ Βουλευτές Ρεθύμνης, ὁ Νομάρχης, Δήμαρχοι καί ἐκπρόσωποι ὄλων σχεδόν τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν καί φορέων. Στή διάρκειά της ὁ Νομάρχης κ. Γεώργ. Παπαδάκης ἀπήντησε σύντομο Χαιρετισμό καί ὁ Σεβασμιώτατος μίλησε πρὸς τὰ συγγεντρωθέντα πλήθη καί ἀνέγνωσε σχέδιο Ψηφίσματος καταδίκης τῆς ἐγκληματικότητας καί στηρίξεως τῶν προσπαθειῶν τῆς Πολιτείας γιά τήν πάταξή της καί τήν ἐδραίωση τοῦ αἰσθήματος δικαίου καί ἀσφάλειας στόν Νομό, τό ὁποῖο καί ἐγκρίθηκε διά βοῆς ἀπό τοὺς παρόντες. Ἀκολούθησε σιωπηλή πορεία ἀπό τή Νομαρχία μέχρι τό Ἡρώο τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτη.

Ἡ ἑορτή τῆς πολιούχου Ρεθύμνου Ἁγ. Βαρβάρας

Μέ ὁμιλία τοῦ κ. Κωνστ. Παπαδάκη, θεολόγου-φιλολόγου καθηγητῆ, πού ἀνέπτυξε τό θέμα: «Ἁγία Βαρβάρα ἡ ἐλευθερώτρια, ἡ Ἁγία τοῦ Ρεθύμνου» κατά τή διάρκεια τῆς Ἀγιογραφικῆς Συνάξεως τῆς 26ης Νοεμβρίου 2007 στήν Ἐνοριακή Ἑστία τοῦ Μητροπολ. ναοῦ, ἄρχισαν οἱ ἐκδηλώσεις ἑορτασμοῦ τῆς ἱ. μνήμης τῆς πολιούχου μας. Ἀκολούθησεν ἡ τέλεση Ἀγρυπνίας τήν 28η τ.μ. στόν ἱ. ναό τῆς Ἁγίας καί τήν 3η Δεκεμβρίου ἔγιναν Μικρός καί Μεγάλος Ἑσπερινός καί Ἱ. Παράκληση. Κατά τόν Μεγάλο πανηγυρικόν Ἑσπερινό τῆς ἑορτῆς, παρουσία τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ.κ. ΑΝΘΙΜΟΥ καί μέ τή συμμετοχή τῶν Ἐφημεριῶν τῆς πόλεως κ.ἄ. Κλη-

ρικῶν, ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε τόν θ. λόγον ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κισιάμου καί Σελίνου κ.κ. ΑΜΦΙΛΟΧΙΟΣ. Τήν ἐπομένην, πλαισιωθεῖς ἀπό τοὺς Ἡγουμένους τῶν Ἱ. Μονῶν Ἀρκαδίου Ἀρχιμ. Μύρωνα, Ἀρσανίου Ἀρχιμ. Θεόφιλο, Ρουστίκων Ἀρχιμ. Βασίλειο καί Ἀτάλης-Μπαλή Ἀρχιμ. Παρθένιο, τόν Γεν. Ἀρχιερατ. Ἐπίτροπο Πρωτοπρ. Νικ. Πολάκη, τοὺς Ἀρχιερατ. Ἐπιτρόπους Πρωτοπρ. Ἰωάν. Σκαλίδη καί Δημ. Μπεμπῆ κ.ἄ. Κληρικούς, ὁ Σεβ. κ.κ. ΑΝΘΙΜΟΣ ἐχοροστάτησε κατά τόν Ὁρθρο, προέστη τῆς θ. Λειτουργίας καί ἐκήρυξε τόν θ. λόγο, στή συνέχεια δέ προέστη τῆς Δοξολογίας γιά τήν ἐπέτειο τῆς Ἐνώσεως τῆς Κρήτης μέ τήν ὑπόλοιπη Ἑλλάδα καί τῆς λιτανεύσεως τῆς ἱ. Εἰκόνας καί τοῦ ἀποτμήματος τοῦ τιμ. Λειψάνου τῆς Ἀγίας ἀνά τήν πόλη. Μεταξύ ἄλλων παρέστησαν ἡ Βουλευτής Ρεθύμνης κ. Ὑλγα Κεφαλογιάννη, ὁ Νομάρχης κ. Γεώργ. Παπαδάκης, ὁ Δήμαρχος κ. Γεώργ. Μαρινάκης, ὁ Στρατιωτικός Διοικητής κ. Ἀνδρ. Κλάδος καί ἐκπρόσωποι τῶν λοιπῶν τοπικῶν Ἀρχῶν. Τό μεσημέρι τῆς ἴδιας ἡμέρας ὁ Δήμος Ρεθύμνης παρέθεσεν ἑόρτιο γεῦμα στοὺς ἐπισήμους κ.ἄ.

Ἡ ἑορτή τοῦ προστάτη Ἀγίου τῶν ναυτικῶν

Τήν 6η Δεκεμβρίου 2007, ἡμέραν, ἱ. μνήμης τοῦ Ἀγ. Νικολάου, ἀρχιεπισκόπου Μύρων, τοῦ θαυματουργοῦ, ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ.κ. ΑΝΘΙΜΟΣ προέστη τῆς πανηγύρεως στόν ἱ. ναό τοῦ Ἀγίου στό Ρέθυμνο. Στό τέλος τῆς θ. Λειτουργίας, παρουσία τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν καί ἐκπροσώπων ἄλλων φορέων, ἐψάλη Ἐπιμνημόσυνη Δέηση γιά τόν Ἀφανῆ Ναύτη, κατά τή διάρκεια τῆς ὁποίας ὁ Λιμενάρχης Ρεθύμνου κ. Ἄντ. Ὁρφάνος ὁμίλησε μέ θέμα: «Ὁ Ἅγιος Νικόλαος,

προστάτης τῶν θαλασσινῶν», καί ἔγινε λιτάνευση τῆς ἱ. Εἰκόνας τοῦ Ἁγίου καί ρίψη στεφάνων στή θάλασσα. Ἀκολούθησε δεξίωση στό Γραφεῖα τοῦ Συνδέσμου Λιμενεργατῶν στό λιμάνι τῆς πόλεως.

Ἐγκαίνια Δημαρχείου Ἀρκαδίου

Παρουσία τοῦ Γεν. Γραμματέα τῆς Περιφέρειας Κρήτης κ. Σερ. Τσόκα, τῶν Βουλευτῶν Ρεθύμνης κ.κ. Ὀλγας Κεφαλογιάννη καί Ἡλ. Λαμπίρη, τοῦ Νομάρχου κ. Γεωργ. Παπαδάκη, τοῦ Δημάρχου κ. Ἐμμ. Μανωλακάκη καί τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἀρκαδίου, ἄλλων Δημάρχων τοῦ Νομοῦ καί ἐκπροσώπων τῶν λοιπῶν τοπικῶν Ἀρχῶν καί μεγάλου πλήθους κόσμου ἔγιναν τήν 8η Δεκεμβρίου 2007 ἀπό τόν Ὑπουργόν Ἐσωτερικῶν καί Δημοσίας Τάξεως κ. Προκ. Παυλόπουλο τά ἐγκαίνια τοῦ νέου Δημορχιακοῦ Μεγάρου Ἀρκαδίου στό Ἄδελε. Τόν Ἁγιασμόν ἐτέλεσαν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ.κ. ΑΝΘΙΜΟΣ.

Ἡμερίδα γιά τόν Ἐκκλησιαστικό Τουρισμό

Ἡμερίδα μέ θέμα: «Κρήτη-Δωδεκάνησα καί Ἐκκλησιαστικός Τουρισμός» ὀργανώσεν ἡ Ἱ. Ἐπαρχιακή Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης πού πραγματοποιήθηκε τήν 8η Δεκεμβρίου στό Ἡράκλειο. Τήν εὐθύνην ὀργανώσεώς της εἶχεν ἡ ὑπό τήν προεδρία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτη Πέτρας καί Χερρονήσου κ.κ. ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ Συνοδική Ἐπιτροπή ἐπί τοῦ Θρησκευτικοῦ Τουρισμοῦ καί τίς ἐργασίες της παρακολούθησαν ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης κ.κ. ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ καί οἱ λοιποὶ Ἱεράρχες τῆς Μεγαλονήσου, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ρόδου κ.κ. ΚΥΡΙΑΛΟΣ, ὁ Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Ἀλικαρνασοῦ κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ, ἐκπρόσωποι τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν καί ἀντιπροσωπεῖες τῶν κατὰ τόπους Ἱ. Μητροπόλεων τῆς Κρήτης.

Κατά τήν ἔναρξη σχετικό Μήνυμα τοῦ Παναγιωτ. Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κ.Κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ἀνέγνωσε ὁ Θεοφίλ. Ἐπίσκοπος Κνωσοῦ κ. ΕΥΓΕΝΙΟΣ, ἀκολούθησαν δέ τό καλωσόρισμα τοῦ ἁγίου Κρήτης, ἡ ἀνάγνωση Μηνυμάτων τοῦ Ὑπουργοῦ Τουριστικῆς Ἀναπτύξεως κ. Ἄρη Σπηλιωτόπουλου, τοῦ Γεν. Γραμματέα τῆς Περιφέρειας κ. Σερ. Τσόκα κ.ἄ. καί οἱ Χαιρετισμοί τῶν ἐπισήμων. Οἱ ἐπιμέρους εἰσηγήσεις ἔγιναν ἀπό: 1) τόν Μεγ. Πρωτοπρεσβύτερο τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Γεώργ. Τσέση («Ἡ εἰδοποιός διαφορὰ μεταξύ προσκυνήματος καί ἐκκλησιαστικοῦ τουρισμοῦ»). 2) τόν Καθηγούμενο τῆς Ἱ. Μονῆς Ἁγ. Ἰωάννου Θεολόγου Πάτμου Ἀρχιμ. Ἀντίπα («Ἐκκλησιαστικός τουρισμός: πρόκληση καί εὐθύνη γιά τήν Ἐκκλησία»), 3) τόν δημοσιογράφο κ. Νικόλ. Ψιλάκη («Δυνατότητες, προοπτικές, εὐθύνες καί προβλήματα τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ τουρισμοῦ στήν Κρήτη») καί 4) τόν Πρόεδρο τῆς Ἐνώσεως Ξενόδοχων Ἡρακλείου κ. Νικηφ. Λαμπρινό («Τρόποι προβολῆς καί ἀναδείξεως τῶν ἐκκλησ. μνημείων, τῆς λατρευτικῆς ζωῆς, τῶν δρόμων τῆς πίστεως καί τῆς πολιτιστικῆς ταυτότητας»).

Ἐκδήλωση μνήμης Ἱεραρχῶν

Τήν 9η Δεκεμβρίου 2007 ἡ Ὁρθόδοξος Ἀκαδημία Κρήτης ὀργανώσεν στίς ἐγκαταστάσεις της στό Κολυμπάρι Κισάμου ἐκδήλωση μνήμης τῶν αἰοδιμῶν Ἱεραρχῶν Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης κυροῦ Τιμοθέου Παπουτσάκη (+ 26.7.2006) καί Μητροπολίτη Γέροντος Ἐφέσου Χρυσοστόμου Κωνσταντινίδη (+ 13.11.2006). Μετά τήν Ἐπιμνημόσυνη Δέηση στό παρεκκλήσι τῶν Ἁγ. Μεθοδίου καί Κυρίλλου, τήν ὁποῖαν ἐτέλεσεν ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος

Κρήτης κ.κ. ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ, στή μεγάλην αἴθουσα συνεδριάσεων τῆς Ο.Α.Κ. ὁ Σεβ. Πρόεδρος τῆς Μητροπολίτης Κισάμου καί Σελίνου κ.κ. ΑΜΦΙΛΟΧΙΟΣ καλωσόρισε τούς συγκεντρωθέντες, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ρεθύμνης καί Αὐλοποτάμου κ.κ. ΑΝΘΙΜΟΣ ἀνέγνωσε Μήνυμα τοῦ Παναγιωτ. Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κ.Κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ καί ὁ Σεβ. ἅγιος Κρήτης ἀπηύθυνε Χαιρετισμό. Στή συνέχειαν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ρόδου κ.κ. ΚΥΡΙΑΛΟΣ ὁμίλησε μέ θέμα: «Ὁ Κρήτης Τιμόθεος ὡς ὁ καλός ποιμήν», ἡ Μοναχὴ Αἰκατερίνα Ἀεράκη ἀναφέρθηκε στό ποιητικό τάλαντο τοῦ ἀοιδίμου Ἀρχιεπισκόπου καί ἀπήγγειλε ποίημά του, ὁ Μέγας Πρωτοπρεσβύτερος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Δρ. Γεώργ. Τσέτης ὁμίλησε μέ θέμα: «Ὁ Μητροπολίτης Γέρον Ἐφέσου Χρυσόστομος, μιά σπάνια φαναριώτικη μορφή στή διακονία τοῦ Θρόνου καί τῆς Θεολογικῆς Ἐπιστήμης» καί μέλη τοῦ Συνδέσμου Ἱεροψαλτῶν Χανίων «Γεώργιος ὁ Κρήτης» ἔψαλαν ἐπικαίρους ἐκκλησιαστικούς ὕμνους. Παραβρέθηκαν ἀκόμη οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Γορτύνης κ.κ. ΜΑΚΑΡΙΟΣ καί Κυδωνίας κ.κ. ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ, ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Κνωσοῦ κ. ΕΥΓΕΝΙΟΣ, ὁ Πατριαρχικός Ἐξαρχος Πάτμου Ἀρχιμ. Ἀντίπας, ὁ Βουλευτὴς Χανίων κ. Μανοῦσ. Βολουδάκης, Δήμαρχοι κ.ἄ. ἐπίσημοι, πολλοὶ Κληρικοὶ καί Μοναχοὶ κ.ἄ.

«Παραδοσιακά ἐπαγγέλματα πού χάνονται»

Τῆ 12η Δεκεμβρίου 2007 ἔγινε, παρουσία καί τοῦ Σεβ. Μητροπολίτη μας κ.κ. ΑΝΘΙΜΟΥ, στό Ὡδεῖο Ρεθύμνου ἡ παρουσίαση τοῦ ὑπὸ τόν τίτλο *Παραδοσιακά ἐπαγγέλματα πού χάνονται* πονήματος τοῦ συνταξ. δασκάλου κ. Ἀντ. Β. Δαφέρ-

μου, πού ἐξέδωσε τό Ἐπιμελητήριο Ρεθύμνου. Στίς 384 σελίδες τοῦ βιβλίου, στό ὁποῖον ἀναφέρθηκαν οἱ κ.κ. Ζαχ. Κασσωτάκης, συνταξ. δάσκαλος, Μαν. Κλάδος, δημοσιογράφος, καί Μιχ. Τρούλης, φιλόλογος-Πρόεδρος τῆς Ἱστορικῆς καί Λαογραφικῆς Ἐταιρείας Ρεθύμνου, γίνεται λόγος γιά 75 συνολικά παραδοσιακά ἐπαγγέλματα τοῦ 20οῦ αἰ., πού ἔθεσαν τίς βάσεις τῆς σημερινῆς ἀναπτύξεως τοῦ νομοῦ μας καί πού σήμερα ἔχουν στήν πλειονοψηφία τους χαθεῖ.

Οἱ ἑορτές τῶν Ἀγίων Σπυρίδωνος καί Ἐλευθερίου

Τῆ 12η Δεκεμβρίου 2007, ἡμέρα ἰ. μνήμης τοῦ θαυματουργοῦ Ἁγ. Σπυρίδωνος, ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος, τοῦ ὁποῖου τό ἄφθαρτο σκῆνωμα εἶναι ἀποθησαυρισμένο στήν Κέρκυραν, ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ.κ. ΑΝΘΙΜΟΣ προέστη τῆς πανηγύρεως καί ἐκήρυξε τόν θ. λόγο στόν σπηλαιώδη ἰ. ναό τοῦ Ἁγίου τῆς Ἐνορίας Κουμπέ Ρεθύμνου. Ἐξάλλου, τῆ 15η τ.μ., ἡμέρα μνήμης τοῦ Ἁγ. Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου, ὁ Σεβασμιώτατος προέστη τῆς πανηγύρεως καί ἐκήρυξε τόν θ. λόγο στόν ἰ. ἐνορ. ναό τοῦ Ἁγίου στό Ἀτσιπόπουλο.

Ὁ Ἐρανος τῆς Ἀγάπης

Μετά ἀπό ἀπόφαση τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας κ.κ. ΑΝΘΙΜΟΥ καί τοῦ Διοικητ. Συμβουλίου τοῦ Γεν. Φιλοπτώχου Ταμείου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως μας ὁ καθιερωμένος ἐτήσιος Ἐρανος τῆς Ἀγάπης γιά τήν οικονομικήν ἐνίσχυση τοῦ φιλανθρωπικοῦ ἔργου τῆς διεξήχθη τῆ 16η Δεκεμβρίου 2007 στίς Ἐνορίες τῆς ὑπαίθρου καί τῆ 18η τ.μ. στίς Ἐνορίες τῆς πόλεως τοῦ Ρεθύμνου. Τῆς διεξαγωγῆς τοῦ Ἐράνου προηγήθηκε τῆ 14η τ.μ. στήν αἴθουσα τελετῶν τοῦ Μητρο-

πολιτικοῦ μεγάρου συνάντηση τῶν Ἐφημεριῶν καί τῶν Ἑρηνικῶν Ἐπιτροπῶν τῶν Ἑνοριῶν τῆς πόλεως μέ τόν Σεβασμιώτατο, κατά τή διάρκεια τῆς ὁποίας ἔγινεν ἐκτενής ἀναφορά στό φιλανθρωπικόν ἔργο τῆς τοπικῆς μας Ἐκκλησίας, παρουσία καί τῆς Βουλευτοῦ Ρεθύμνης κ. Ὑλγας Κεφαλογιάννη, πού γενναιοδωρα πρόσφερε σημαντικό χρηματικό ποσό γιά τήν ἐνίσχυσή του. Ἐξάλλου, τή 18η τ.μ. τό ἐνοριακό ἔρηνικό συνεργεῖο τοῦ ἱ. Μητροπολ. ναοῦ τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου συνόδευσαν καί ὁ Σεβασμιώτατος, ὁ Νομάρχης κ. Γεώργ. Παπαδάκης καί ὁ Δήμαρχος Ρεθύμνης κ. Γεώργ. Μαρινάκης.

Χριστουγεννιάτικη ἐκδήλωση τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς

Παρουσία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτη μας κ.κ. ΑΝΘΙΜΟΥ καί πυκνοῦ ἀκροατηρίου πραγματοποιήθηκε τή 15η Δεκεμβρίου 2007 στόν ἱ. Μητροπολ. ναό τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου Ρεθύμνου ἑορταστική ἐκδήλωση, κατά τή διάρκεια τῆς ὁποίας ἡ εἰκοσαμελής Χορωδία τῆς Σχολῆς Ἐκκλησιαστικῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς τῆς Ἱ. Μητροπόλεως μας ὑπό τή διεύθυνση τοῦ κ. Εὐάγγ. Καπαϊδονάκη παρουσίασεν ἐπικαίρους ὕμνους καί παραδοσιακά κάλαντα. Εἰσαγωγή στούς ὕμνους ἔκαμεν ὁ Πρωτοπρ. Χαράλ. Καμηλάκης, δρ. Θεολογίας καί φιλόλογος, ἐνῶ κατακλείοντας τήν ἐκδήλωση ὁ Σεβασμιώτατος συνεχάρη τόν χοράρχη-διδάσκαλο τῆς Σχολῆς καί τοὺς συνεργάτες του γιά τό ἐπιτελούμενο σ' αὐτήν ἔργο καί εὐχίθηκε στούς παρόντες τά δέοντα.

Ἐξάλλου, μεταξύ τῶν ἑορταστικῶν ἐκδηλώσεων τῶν ἡμερῶν, ἐνδιαφέρουσες ἦσαν ἐκεῖνες τοῦ Δήμου Ρεθύμνης, πού πραγματοποιήθηκαν τή 18η («Διηγῆσεις

τοῦ Δωδεκαήμερου» μέ ἐπιλογή κειμένων τοῦ κ. Θεοδ. Ρηγινώτη, θεολόγου καθηγητῆ, καί ὕμνους καί κάλαντα ἀπό τή Χορωδία καί Ὁρχήστρα Παραδοσιακῆς Μουσικῆς «Παῦλος Βλαστός» ὑπό τή διεύθυνση τοῦ κ. Ἄντων. Μιχελουδάκη) καί τήν 22α τ.μ. («Χριστουγεννιάτικη Συναυλία» Εὐρωπαϊκῆς μουσικῆς ἀπό τήν Παιδική Χορωδία τοῦ Κέντρου Νέων καί τό κοινιτέο χάλκινων πνευστῶν ὀργάνων «Creta Brass» σέ ἑνορχήστρωση τοῦ κ. Ἄλ. Κάτσιου) στήν αἴθουσα τοῦ Ἁγίου Φραγκίσκου τῆς πόλεως μας.

Ἡ ἐορτή τῶν Χριστουγέννων στό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο

Μέ τή συνήθη ἱεροπρέπεια καί τήν ἀρόζουσα ἐκκλησιαστική τάξη καί μέ τή συμμετοχή πυκνοῦ ἐκκλησιάσματος ἀπό τήν Πόλη καί τό ἔξωτερικό τιμήθηκεν ἡ μεγάλη δεσποτική ἐορτή τῆς κατά Σάρκα Γεννήσεως τοῦ Κυρίου στό Οἰκουμενικό μας Πατριαρχεῖο. Ὁ Παναγιώτ. Πατριάρχης τοῦ Γένους Κ.Κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ ἔχοροστάτησε κατά τόν Ἑσπερινό καί τή θ. Λειτουργία τοῦ Μεγ. Βασιλείου τῆς 24ης Δεκεμβρίου 2007 στόν πάνσεπτο Πατριαρχικό ναό τοῦ Ἁγ. Γεωργίου στό Φανάρι καί τήν ἐπομένην, 25η τ.μ., προέστη τῆς καθιερωμένης Πατριαρχικῆς καί Συνοδικῆς θ. Λειτουργίας τῆς ἐορτῆς. Συλλειτουργήσαν οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Πέργης κ.κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ, Λύστρων κ.κ. ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ, Θεοδορουπόλεως κ.κ. ΓΕΡΜΑΝΟΣ, Φιλαδελφείας κ.κ. ΜΕΛΙΤΩΝ, Σεβαστείας κ.κ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, Μοσχονησίων κ.κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ καί Ἰκονίου κ.κ. ΘΕΟΛΗΠΤΟΣ, τήν Πατριαρχική δέ Ἀπόδειξη γιά τά Χριστοῦγεννα ἀνέγνωσεν ὁ Ἀρχιεραρχεῖος τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου Ἀρχιμ. Ἐλπιδοφόρος.

Ἐξάλλου, τό ἀπόγευμα τῆς παραμονῆς

της έορτής τόν Παναγιώτατον επισκέφθηκαν στήν Αΐθουσα του θρόνου καί ἔψαλλαν τά πατροπαράδοτα Κάλαντα τῶν Χριστουγέννων ὄμιλος νέων τοῦ Μορφωτικοῦ καί Καλλιτεχνικοῦ Συνδέσμου Φερίκιοι καί μαθητές τοῦ Ζωγραφείου Λυκείου καί τῆς Πρωτοβάθμιας Ἐκπαιδύσεως τοῦ Ζαπτείου. Μέ τήν εὐκαιρία δέ τῆς ἀνακηρύξεως ἀπό τήν Μητέρα Ἐκκλησία τοῦ ἔτους 2008 ὡς ἔτους τοῦ Ἄποστ. Παύλου, ὁ Πατριάρχης ἀνέπτυξε πρὸς τοὺς ὡς ἄνω νέους τό νόημα, καί τή σημασία τοῦ λόγου τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἐθνῶν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους καί τοὺς εὐχήθηκε πατρικῶς γιά τίς ἑορτές τοῦ ἁγίου Δωδεκαήμερου.

Ἡμερίδα τῆς Παγκρήτιας Συνάξεως Νέων

Μέ τήν εὐκαιρία τῆς συμπληρώσεως 1600 ἔτῶν ἀπό τήν κοίμησή του πραγματοποιήθηκε τήν 29η Δεκεμβρίου 2007 στήν Ἱ. Μονήν Ἁγ. Κυριακῆς Βαρυπέτρου Κυδωνίας Ἡμερίδα τῆς Παγκρήτιας Συνάξεως Νέων, ἀφιερωμένη στόν ἱερό Χρυσόστομον. Ἡ ἔναρξη ἔγινε μέ τήν τέλεση θ. Λειτουργίας στόν σπηλαιώδη ναό τοῦ Ἁγ. Σιλουανοῦ καί ἀκολούθησαν εισηγήσεις τοῦ Ἀρχιμ. Ἰουσ. Μπαρδάκα, Πρωτοσυγγέλλου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Φλωρίνης, καί τοῦ κ. Δημ. Καραγιάννη, ψυχιάτρου, μέ θέμα: «Πνευματική ζωή στή σύγχρονη κοινωνία: μῦθος ἢ πραγματικότητα». Τήν ἐκδήλωση παρακολούθησαν καί νέοι ἀπό τήν Ἱ. Μητρόπόλὴ μας.

Χριστούγεννα – Πρωτοχρονιά – Φῶτα

Μέ τήν ἀρμόζουσα ἱεροπρέπεια καί τή συμμετοχὴ πυκνοῦ ἐκκλησιάσματος γιορτάστηκε τό ἅγιο Δωδεκαήμερο στίς Ἱ. Μονές καί τίς Ἐνορίες τῆς Ἱ. Μητροπόλεώς μας. Ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ.κ. ΑΝΘΙΜΟΣ:

α) Ἐχοροστάτησε κατὰ τίς Μεγ. ὼρες

καί τόν Μεγ. Ἐσπερινό καί τή θ. Λειτουργία τοῦ Μεγ. Βασιλείου τῆς παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων στόν ἱ. ἐνορ. ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου Μασταμπᾶ καί τήν ἐπομένην, 25η Δεκεμβρίου 2007, ἔχοροστάτησε κατὰ τόν Ὅρθρο καί προέστη τῆς πανηγυρικῆς θ. Λειτουργίας τῆς Γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος στόν ἱ. Μητροπολ. ναό τῶν Εἰσοδίων Θεοτόκου Ρεθύμνου. Κατά τόν Ὅρθρον ἔγινεν ἡ κατὰ τήν παλαιά τάξη ἔνδυση τοῦ Ἀρχιερέως στόν σολέα καί κατὰ τή θ. Λειτουργία τήν Ποιμαντορικήν Ἐγκύκλιό του γιά τήν ἑορτήν ἀνέγνωσεν ὁ Πρωτοσύγκελλος Ἀρχιμ. Ἀνθ. Μαντζουράνης.

β) Ἐχοροστάτησε κατὰ τόν Ἐσπερινό τῆς Περιτομῆς τοῦ Σωτῆρος καί τῆς μνήμης τοῦ Μεγ. Βασιλείου στό Καθολικό τῆς Ἱ. Μονῆς Σωτῆρος Χριστοῦ Κουμπέ καί στή συνέχειαν εὐλόγησεν, ἔκοψε καί διένειμε τήν καθιερωμένην Ἀγιοβασιλόπιττα στή Γερόντισσα Πανσέμνη καί τίς ἀδελφές καί τοὺς παρευρεθέντες προσκυνητές τῆς Μονῆς. Τήν ἐπομένην, 1ην Ἰανουαρίου 2008, ἔχοροστάτησε κατὰ τόν Ὅρθρο καί προέστη τῆς θ. Λειτουργίας τοῦ Μεγ. Βασιλείου στόν ἱ. Μητροπολ. ναό. Στή συνέχεια, παρουσία τῶν Ἐφημερίων τῆς πόλεως, τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν κ.ἄ. προέστη τῆς Δοξολογίας γιά τήν εἴσοδο στόν νέον ἔτος καί εὐλόγησε τήν Ἀγιοβασιλόπιττα τῶν Ἐνοριῶν τῆς πόλεως.

γ) Ἐχοροστάτησε κατὰ τόν Ὅρθρο καί προέστη τῆς θ. Λειτουργίας τῆς ἑορτῆς τῶν Φώτων, 6ην Ἰανουαρίου, καί τοῦ Μεγ. Ἁγιασμοῦ στόν ἱ. Μητροπολ. ναό. Παρέστησαν σύσσωμες οἱ τοπικῆς Ἀρχές καί μεγάλο πλῆθος πιστῶν. Στή συνέχεια οἱ Ἐφημέριοι τῆς πόλεως κ.ἄ. μετέβησαν ἐν πομπῇ στόν λιμένα τοῦ Ρεθύμνου, ὅπου μετά ἀπό σύντομη Τελετὴν ἔγινεν ἀπό τόν Σεβασμιώτατον ἡ τριπλῆ κατάδυση τοῦ τιμ. Σταυροῦ

στή θάλασσα καί ἡ ἀνάδυσή του ἀπό πλειάδα τολμηρῶν κολυμβητῶν. Στόν πρῶτον ἀπ' αὐτούς κ. Γεώργ. Δεληγιαννάκη ὁ Σεβ. κ.κ. ΑΝΘΙΜΟΣ πρόσφερεν ἀναμνηστικό χρυσόν ἐπιστήθιο σταυρό καί στούς ὑπολοίπους ἄλλα δῶρα. Τέλος, ἡ πομπή ἐπανέκαμψε στόν ἱ. Μητροπολ. ναό.

Ποιμαντικές δραστηριότητες ἀγ. Δωδεκαήμερου

Κατά τή διάρκεια τοῦ ἀγ. Δωδεκαήμερου 2007-2008 ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ.κ. ΑΝΘΙΜΟΣ:

α) Προέστη τῆς θ. Λειτουργίας τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου στούς ἱ. ναούς Ἀγ. Ἀναστασίας Ἀγιάς (22/12), Ἀναλήψεως Σωτήρος Πανόρμου (23/12), Μητροπολ. Εἰσοδίων Θεοτόκου Ρεθύμνου (25/12), Κυρίας Ἀγγέλων Ρεθ. (26/12), Καθολικόν ἱ. Μονῆς Ἀγ. Γεωργίου Ἀρσανίου (27/12) καί Ἀγ. Ἰωάννου Προδρόμου Μυσιριῶν (7/1), τοῦ Μεγ. Βασιλείου στόν ἱ. Μητροπολ. ναόν Εἰσοδίων Θεοτόκου Ρεθ. (1/1 καί 6/1) καί τοῦ Ἀγ. Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου στόν ἱ. ναόν Ἀγ. Γεωργίου Καλλιθέας (30/12).

β) Ἐχοροστάτησε κατά τόν Ἑσπερινό στόν ἱ. ναόν Ἀγ. Τεσσάρων Μαρτύρων (22/12) καί στό Καθολικό τῆς ἱ. Μονῆς Σωτήρος Χριστοῦ Κουμπέ (31/12), κατά τίς Μεγ. Ἑῶρες, τόν Μεγ. Ἑσπερινό καί τή θ. Λειτουργία τοῦ Μεγ. Βασιλείου στόν ἱ. ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου Μασταμπᾶ Ρεθ. (24/12) καί κατά τόν Ὁρθρο καί τίς Μεγ. Ἑῶρες στό Καθολικό τῆς ἱ. Μονῆς Ἀγ. Εἰρήνης (4/1).

γ) Ἐχειροτόνησε σέ Πρεσβύτερο τόν Διάκονο Γαβριήλ Ὀντσέσκου στόν ἱ. ναόν Ἀγ. Ἀναστασίας Ἀγιάς (22/12) καί ἔκλειρε σέ Μοναχό καί ἔχειροτόνησε σέ Διάκονο τόν Ἐμμαν. Μανουσάκη, μετονομασθέντα

σέ Ἐφραίμ στό Καθολικό τῆς ἱ. Μονῆς Ἀγ. Γεωργίου Ἀρσανίου (27/12).

δ) Ἐτέλεσε τόν Μεγ. Ἀγιασμό τῶν Θεοφανείων στόν ἱ. Μητροπολ. ναό Ρεθύμνου καί τήν κατάδυση τοῦ τιμ. Σταυροῦ στόν λιμένα τῆς πόλεως (6/1).

ε) Προέστη τῆς Δοξολογίας γιά τή εἴσοδο στό νέον ἔτος στόν ἱ. Μητροπολ. ναό Ρεθύμνου (1/1).

στ) Εὐλόγησε τίς Ἀγιοβασιλόπιττες τῆς ἱ. Μονῆς Σωτήρος Χριστοῦ Κουμπέ στό Καθολικό τῆς καί τοῦ 547 Τ.Π. στή Λέσχη Ἀξιωματικῶν τῆς πόλεως (31/12), τῶν Ἑνοριῶν τῆς πόλεως στόν ἱ. Μητροπολ. ναό Ρεθύμνου καί τῆς Νομαρχίας Ρεθύμνου στό Νομαρχιακό μέγαρο (1/1), τῆς ἱ. Μονῆς Ἀγ. Εἰρήνης (4/1) καί τῆς Ἑνορίας Μυσιριῶν (7/1).

ζ) Παρέστη στή Χριστουγεννιάτικη ἐκδήλωση γιά τά παιδιά τοῦ Συλλόγου ΑμεΑ «Ἀγάπη», πού ὀργάνωσε ἡ Βουλευτής Ρεθύμνου κ. Ὀλγα Κεφαλογιάννη.

η) Ἐπισκέφθηκε μέ τούς συνεργάτες του τό Ἰδρυμα Κοινωνικῆς Πρόνοιας (Γηροκομεῖο) Ρεθύμνου (26/12) καί τό Νοσοκομεῖο Ρεθύμνου (2/1) καί εὐχήθηκε τά δέοντα καί διένειμε γλυκίσματα καί βιβλία στό διοικητικόν, ἰατρικό, νοσηλευτικό προσωπικό, τούς τροφίμους καί ἀσθενεῖς τῶν ἰδρυμάτων τούτων.

θ) Συναντήθηκε μέ τούς ἱεροσπουδαστές καί φοιτητές Θεολογίας, ὑποψηφίους Κληρικούς τῆς Ἱ. Μητροπόλεώς μας, καί παρεκάθησε σέ κοινόν ἐόρτιο γεῦμα μαζί τους στόν Σταυρωμένο (27/12).

Ἐκδημιές Ἀρχιερέων

Τήν 22α Δεκεμβρίου 2007 ἐξεδήμησεν εἰς Κύριον ὁ πρ. Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου Χρυσόστομος ὁ Α΄. Ἦ ἐξόδιος ἀκολουθία ἐψάλη, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτ.

διαδόχου του Ἀρχιεπισκόπου κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ τοῦ Β' καί παρουσία ἐκπροσώπων ἄλλων Ἐκκλησιῶν, τοῦ Προέδρου τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας κ. Τάσ. Παπαδοπούλου καί μεγάλου πλήθους πιστῶν, τήν 24ην τ.μ. στόν ἱ. ναόν Εὐαγγελιστρίας Παλλουριωτίσσης καί ἡ ταφή ἔγινε στό Κοιμητήριο τοῦ Ἁγ. Σπυρίδωνος Λευκωσίας. Τόν Οἰκουμενικό Πατριάρχη ἐκπροσώπησεν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Περιστερίου κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ.

Ἐξάλλου, τήν 26η τ.μ. μετέστη εἰς Κύριον ὁ Μητροπολίτης πρ. Τριφυλλίας καί Ὀλυμπίας Στέφανος, τήν 7ην Ἰανουαρίου 2008 ὁ ἀπό Ν. Ζηλανδίας Μητροπολίτης Προύσης Διονύσιος καί τήν 28η τ.μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν Χριστόδουλος καί ὁ Μητροπολίτης Λευκάδος Νικηφόρος.

Νέες κανονικές πράξεις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου

Ἡ Ἁγία καί Ἱερά Σύνοδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου κατά τή συνεδρία τῆς 9ης Ἰανουαρίου 2008: α) Ἀπέκοψεν ἀπό τήν Ἱ. Μητρόπολη Χονγκ-Κονγκ τή Σιγκαπούρη καί ἴδρυσεν τήν Ἱ. Μητρόπολη Σιγκαπούρης μέ δικαιοδοσίαν ἐπί τῶν χωρῶν Ἰνδίας, Ἰνδονησίας, Μαλαισίας, Πακιστάν, Ἀφγανιστάν, Μαλδίβων Νήσων, Μπαγκλαντές, Νεπάλ, Μπουτάν καί Σρί Λάνκα. β) Ἐπλήρωσε τήν Ἱ. Μητρόπολη Χονγκ-Κονγκ μέ τήν παμψηφεί ἐκλογή τοῦ Ἀρχιμ. Νεκταρίου Τσίλη, Γεν. Ἀρχιερατ. Ἐπιτρόπου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Σάμου. Στή δικαιοδοσία τοῦ νέου Ποιμενάρχῃ θά ἀνήκουν οἱ χώρες Κίνα, Ταϊβάν, Φιλιππίνες Νήσοι, Ταϋλάνδη, Λάος, Βιετνάμ, Καμπότζη καί Μυανμάρ. γ) Ἐξέλεξε παμψηφεί ὡς βοηθόν Ἐπίσκοπο τοῦ Πανιερωτ. Μητροπολίτη Εἰρηνοπόλεως κ.κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ τῶν Οὐκρανῶν τῶν ΗΠΑ

τόν Ἀρχιμ. Δανιήλ Ζελίνσκυ μέ τόν φιλότιτλο τῆς παλαιᾶς Ἐπισκοπῆς Παμφίλου.

Ἡ ἐορτή τοῦ Ἁγ. Ἀντωνίου

Μέ ἀθρόα συμμετοχή πυκνοῦ ἐκκλησιασματος τιμήθηκε τή 17ην Ἰανουαρίου 2008 ἡ ἱ. μνήμη τοῦ Ὁσ. Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου στούς πολυπληθεῖς ἱ. ναούς τῆς Μητροπόλεώς μας. Ὁ Σεβ. Ποιμενάρχῃς μας κ.κ. ΑΝΘΙΜΟΣ κατά μέν τόν Ἑσπερινό τῆς ἐορτῆς ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξε τόν θ. λόγο στό παρεκκλήσιο τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου τοῦ ἱ. Μητροπολ. ναοῦ Ρεθύμνου, τήν ἐπομένη δέ προέστη τῆς πανηγύρεως στόν ὁμώνυμον ἱ. ἐνορ. ναό Πρινέ, ὅπου τόν θ. λόγον ἐκήρυξεν ὁ Πρωτοπρ. Ἰωάνν. Σκαλίδης, Ἀρχιερατ. Ἐπίτροπος.

Ἱερατικές Συναξεῖς

Κατά τή Συναξίη τῶν Ἐφημεριῶν τῆς 15ης Δεκεμβρίου 2007 στόν ἱ. ναό τοῦ Ἁγ. Παντελεήμονος παρά τό Ἐπισκοπεῖον ὁ Ἀρχιμ. Ἀντ. Φραγκάκης, ἀνέπτυξε τό θέμα: «Τό θεραπευτικόν ἔργο τῆς Ἐκκλησίας στόν σύγχρονο κόσμο» καί ὁ Σεβ. Ποιμενάρχῃς μας κ.κ. ΑΝΘΙΜΟΣ ἔδωσε νοθεσίες στούς Κληρικούς ἐνόψει τῆς περιόδου τοῦ ἁγίου Δωδεκαμήρου.

Ἐξάλλου, κατά τή Συναξίη τῆς 19ης Ἰανουαρίου 2008 στόν ἴδιο χῶρον ὁ Σεβ. κ.κ. ΑΝΘΙΜΟΣ ἀνέπτυξε τό θέμα: «Ἡ λειτουργική ζωή τῆς Ἐνορίας» καί ἀκολούθησε γόνιμος διάλογος.

Ἱ Μνημόσυνο γιά τοὺς εὐεργέτες τῆς Ἱ. Μητροπόλεώς μας

Τήν Κυριακὴν 20ὴν Ἰανουαρίου 2008 ὁ Σεβ. Ποιμενάρχῃς μας κ.κ. ΑΝΘΙΜΟΣ προέστη τῆς Θ. Λειτουργίας στόν Ἱ. Μητροπολ. ναό τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου Ρεθύμνου καί στή συνέχεια τοῦ καθιερωμέ-

νου ἱ. Μνημοσύνου γιά τούς εὐεργέτες καί δωρητές τῆς Ἱ. Μητροπόλεως μας.

Ἡ Ἁγιοβασιλόπιττα τῶν Ἐνοριῶν μας

Παρουσία τῶν Βουλευτῶν κ.κ. Ὁλγ. Κεφαλογιάννη καί Ἡλ. Λαμπίρη, τοῦ Νομάρχου κ. Γεωργ. Παπαδάκη, τῶν Δημάρχων Ρεθύμνης κ. Γεωργ. Μαρινάκη, Ἀνωγειῶν κ. Σωκρ. Κεφαλογιάννη, Ἀρκαδίου κ. Ἐμμ. Μανωλακάκη, Κουλούκωνα κ. Δημ. Κοκκίνου καί Νικηφ. Φωκᾶ κ. Ἄντ. Πατερᾶκη, τοῦ Στρατιωτικοῦ Διοικητῆ κ. Ἄνδρ. Κλάδου, τοῦ Λιμενάρχου κ. Ἄντ. Ὁρφανοῦ, τοῦ Διοικητῆ τῆς Πυροσβεστικῆς κ. Φραγκ. Ζουμπουλάκη κ.ἄ. ἐπισημῶν, τῶν Ἡγουμένων τῶν Ἱ. Μονῶν, τῶν Ἀρχιερατ. Ἐπιτρόπων, τῶν Ἐφημεριῶν καί τῶν οἰκογενειῶν καί συνεργατῶν τους (Ἐκκλησι. Συμβούλων, Ἱεροψαλτῶν, Κατηχητῶν, Νεωκόρων κ.λπ.), συνολικά 800 περίπου ἀτόμων, πραγματοποιήθηκε τήν 20ῆν Ἰανουαρίου 2008 στό Ρέθυμνον ἡ καθιερωμένη ἐκδήλωση κοπῆς τῆς Ἁγιοβασιλόπιττας τῶν Ἐνοριῶν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως μας. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ.κ. ΑΝΘΙΜΟΣ εὐλόγησε τήν Ἁγιοβασιλόπιτταν, ἀπηύθυνεν εὐχαριστίες καί εὐχές στούς παρευρεθέντες καί ἀπένευμε τόν Σταυρό τῶν ἰδρυτῶν τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης Ἀγ. Ἀποστόλων Παύλου καί Τίτου καί Δίπλωμα Τιμῆς γιά τήν προσφορά του στόν τόπο μας στόν κ. Νομάρχη, ἡ Χορωδία τῆς Σχολῆς Βυζαντινῆς Μουσικῆς ὑπό τή διεύθυνση τοῦ Πρωτοψάλτη κ. Εὐαγγ. Καπαϊδονάκη ἀπέδωσεν ὕμνους καί παραδοσιακά κάλαντα καί τό συγκρότημα τῶν κ.κ. Σήφ. Τσουρδαλάκη καί Μαν. Χαμογιωργάκη διασκέδασε τούς συνδαιτημόνες μέ Κρητικὴ μουσική καί τραγούδια.

Προσφορά ἀγάπης ἀπό τόν ΑΓΟΡ

Στὴ διάρκεια σεμνῆς τελετῆς, πού πραγματοποιήθηκε τήν 23ῆν Ἰανουαρίου στά Γραφεῖα τῆς Ἱ. Μητροπόλεως μας, ὁ Πρόεδρος τῆς ὁμάδας καλαθοσφαίρισης ΑΓΟΡ κ. Νικ. Σαραντινός, παρουσία κ.ἄ. μελῶν τοῦ Δ.Σ. καί παικτῶν τῆς ὁμάδας, τοῦ ὑπευθύνου τοῦ Γραφείου συμπαροστάσεως στὴ μητέρα «Ἐλπίδα» Πρωτοπρ. Ἄντ. Ἀνδρεδάκη, τῆς Ἀντιπροέδρου τοῦ Συλλόγου ΑμεΑ «Ἀγάπη» κας Ἐλ. Τζέτζου κ.ἄ. παρέδωσε στόν Σεβ. Μητροπολίτη μας κ.κ. ΑΝΘΙΜΟΝ ἰσόποσες χρηματικὲς ἐπιταγές γιά τὴν ἐνίσχυση τοῦ ἔργου τοῦ Γραφείου καί τοῦ Συλλόγου. Τά ποσά συγκεντρώθηκαν κατὰ τὴ φιλανθρωπικὴ Χριστουγεννιάτικη ἐκδήλωση τῆς ὁμάδας καί τὴ λαχειοφόρον ἀγορά, πού ἔγινε στὴ διάρκεια προσφάτων ἐντός ἔδρας ἀγῶνων τῆς. Ὁ Σεβασμιώτατος ἐπήνεσε τὴν πρωτοβουλία καί τὴν κοινωνικὴν εὐαισθησία τῶν παραγόντων τῆς ὁμάδας, εὐχαρίστησεν ἀπὸ μέρους τῶν ἀποδεκτῶν καί εὐχήθηκε τά δέοντα γιά τὴν πρόοδο τῆς ὁμάδας.

Ἐκδηλώσεις Κρητῶν τῆς Ἀθήνας

Τὴν 27ῆν Ἰανουαρίου 2008 πραγματοποιήθηκαν στὴν Ἀθήνα ἐκδηλώσεις τοῦ Συνδέσμου Κρητῶν Ἐπιστημόνων καί τοῦ Συλλόγου Ρεθυμνίων Ἀττικῆς «Τὸ Ἀρχάδι», στίς ὁποῖες μεταξύ ἄλλων παραβρέθηκε καί ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας κ.κ. ΑΝΘΙΜΟΣ. Ἡ πρώτη ἔγινε στὴν αἴθουσαν ἐκδηλώσεων τῆς «Κρητικῆς Ἑστίας» στό Παγκράτι καί στὴ διάρκειά της ὁ Πρόεδρος τοῦ Συνδέσμου κ. Σταῦρ. Ζερβουδάκης καλωσόρισε τούς συγκεντρωθέντες, ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Μακαριωτ. Πάπα καί Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας Κ.Κ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ Σεβ. Μητροπολίτης Γέρον Ἀξίωμης κ.κ. ΠΕΤΡΟΣ εὐλόγησε καί ἔκοψε τὴν

Ἄγιοβασιλόπιττα καί βραβεύτηκαν γιά τήν προσφορά τους ὁ Πρύτανης τοῦ Παν/μίου Κρήτης κ. Ἰ. Παλλήκαρης, ὁ πανεπιστημιακός κ. Ἰ. Παπαδάκης, ὁ διακεκριμένος Ρεθύμιος μαθηματικός κ. Εὐάγγ. Σπανδάγος καί ὁ γνωστός μουσικοσυνθέτης κ. Ἰ. Μαρκόπουλος. Ἡ δεύτερη ἔγινε σέ κεντρικό ξενοδοχεῖο τῆς πρωτεύουσας καί στή διάρκειά της ὁ Σεβ. κ.κ. ΑΝΘΙΜΟΣ εὐλόγησε καί ἔκοψε τήν Ἄγιοβασιλόπιττα, ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Δημ. Ἀετουδάκης καλωσόρισε τούς πληθεῖς συνδαιτημόνες, τιμήθηκε γιά τήν προσφορά της ἡ Πρόεδρος τῆς Μεσογειακῆς Ἐπιτροπῆς Προστασίας τοῦ Περιβάλλοντος κ. Λίλυ Ἐλ. Βενιζέλου καί ἡ χορευτική ὀμάδα τοῦ Ὁμίλου «Κουρῆτες» παρουσίασε πλούσιο καλλιτεχνικό πρόγραμμα.

Τό Ὀλοκάτωμα στό Σπήλαιο τοῦ Μελιδονίου

Παρουσία τοῦ Νομάρχη κ. Γεωργ. Παπαδάκη καί ἐκπροσώπων τῶν λοιπῶν τοπικῶν Ἄρχῶν τιμήθηκε τήν 27ην Ἰανουαρίου 2008 ἡ 184η ἐπέτειος ἀπό τό Ὀλοκάτωμα στό Σπήλαιο Μελιδονίου. Τῆς Ἐπιμημόσυνης Δεήσεως προέστη ὁ ἐκπρόσωπος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτη μας κ.κ. ΑΝΘΙΜΟΥ Ἄρχιμ. Παρθ. Καλυβιανάκης, Ἡγούμενος τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀτάλης-Μπαλῆ, καί γιά τό ἥρωικό γεγονός μίλησεν ὁ κ. Νικ. Παπαδογιαννάκης, Καθηγητής τοῦ Παν/μίου Κρήτης. Παράλληλα πραγματοποιήθηκε Ποδηλατικός Δρόμος μνήμης, πού συνδιοργανώθηκεν ἀπό τόν Δήμο Γεροποτάμου, τόν Ποδηλατικό Σύλλογο Ρεθύμνου «Ἡ Ἐναλλακτική Κίνηση» καί τόν Σύλλογο Δρομέων Ὑγείας Ρεθύμνου.

Ἡ ἑορτή τοῦ Ὁσ. Ἰγνατίου τοῦ Σιναΐτου

Μέ θεία Λειτουργία στόν ἱ. Μητροπολιτικό ναό τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου τῆς πόλεώς μας, κατά τή διάρκεια τῆς ὁποίας ἐχοροστάτησε καί κήρυξε τόν θ. λόγον ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ.κ. ΑΝΘΙΜΟΣ, τιμήθηκε τήν 29ην Ἰανουαρίου 2008 ἡ ἱ. μνήμη τοῦ Ρεθυμνίου Ὁσ. Ἰγνατίου τοῦ Σιναΐτου τοῦ Πνευματικοῦ. Στό τέλος ἐψάλη Τρισάγιο γιά τήν ἀνάπαυση τοῦ ἐκδημήσαντος εἰς Κύριον ἀοιδίμου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κυροῦ Χριστοδούλου.

Ἡ ἑορτή τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν

Πλήθος ἐκδηλώσεων πραγματοποιήθηκε στό Ρέθυμνο πρὸς τιμὴν τῶν Προστατῶν τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων Ἁγ. Τριῶν Ἱεραρχῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καί Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου. Στήν πόλη μας ὁ ἑορτασμός ἐπικεντρώθηκε στόν ἱ. Μητροπολιτικό ναό τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου, τό βόρειο κλίτος τοῦ ὁποίου εἶναι ἀφιερωμένο στή μνήμη τους καί διαφυλάσσει τεμάχια τῶν ἱ. Λειψάνων τους. Τήν 25ην Ἰανουαρίου 2008, ἡμέρα μνήμης τοῦ Ἁγ. Γρηγορίου, ἔγινεν Ἀγρυπνία, τήν 27ην, ἡμέρα μνήμης τῆς Ἀνακομιδῆς τῶν Λειψάνων τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου, τελέσθηκεν ἡ θ. Λειτουργία του καί τό ἀπόγευμα τῆς 28ης, μετὰ τόν Ἑσπερινό, πραγματοποιήθηκεν ἑόρτια ἐκδήλωση, στή διάρκεια τῆς ὁποίας ὁ θεολόγος κ. Νικ. Μαρκαντώνης μίλησε μέ θέμα: «Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, ἡ ζωντανή μαρτυρία καί ἡ πορεία του στήν Ἐκκλησία καί στήν αἰωνιότητα» καί ἀκολούθησεν ἡ εὐλόγησις καί κοπή τῆς Ἄγιοβασιλόπιττας τοῦ Ἀγιογραφικοῦ Κύκλου, τῆς Ἐνοριακῆς Ἑστίας καί τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων τοῦ ναοῦ. Κατά τόν Ἑσπερινό τῆς ἑορτῆς ἐχοροστάτησεν, εὐλόγησε τούς

προσφερόμενοι ἄρτους καὶ κήρυξε τὸν θ. λόγον ὁ Σεβασμιώτατος. Στὸ τέλος, σέ ἀναγνώριση τῆς πολυτίμης μακρόχρονης προσφορᾶς τους στὸν τομέα τῆς χριστιανικῆς ἀγωγῆς τῶν νέων τοῦ τόπου μας ὁ Σεβ. κ.κ. ΑΝΘΙΜΟΣ ἀπένευμεν εἰδικὰ Εὐεργετήρια Γράμματα καὶ ἀναμνηστικά Μετάλλια σὶς Κατηγήτορες κ.κ. Γεωργία Φοβάρη-Κασσωτάκη, Ἐλένη Μαθιουδάκη-Παλιεράκη καὶ Νεκταρία Παπαδοπούλου. Τὴν ἐπομένη, 30ῆ τ.μ., ὁ Σεβασμιώτατος, πλαισιωθεὶς ἀπὸ τὸν Πρωτοσύγκελλον Ἄρχιμ. Ἄνθ. Μαντζουράνη, τοὺς Ἡγουμένους τῶν Ἱ. Μονῶν Ἀρκαδίου Ἄρχιμ. Μύρ. Καλαϊτζῆ καὶ Ρουσίκων Ἄρχιμ. Ἰωάνν. Κουφουδάκη κ.ἄ. κληρικούς, ἐχοροστάτησε κατὰ τὸν Ὅρθρο καὶ προέστη τῆς θ. Λειτουργίας. Στὸ τέλος εὐλόγησε τοὺς ἄρτους γιὰ τοὺς διδάσκοντες καὶ τοὺς διδασκομένους στὰ ἐκπαιδευτήρια τῆς πόλεώς μας καὶ προέστη τῆς λιτανεύσεως τῆς ἱ. Εἰκόνας καὶ τῶν τιμ. Λειψάνων. Κατὰ τὴν θ. Λειτουργία τὸν θ. λόγον ἐκήρυξεν ὁ θε-

ολόγος κ. Σάβ. Ἀμανατίδης, παραβρέθηκαν δὲ οἱ καθηγητὲς καὶ μαθητὲς πλεισίων Σχολείων.

Ἐκδήλωση γιὰ τοὺς τρεῖς Οἰκουμηνικούς Διδασκάλους πραγματοποιήθηκε καὶ τὴν 27ῆ τ.μ. στὸ Λύκειον Ἑλληνίδων Ρεθύμνου, στὴ διάρκεια τῆς ὁποίας ὁ κ. Σ. Ἀμανατίδης ἀνέπτυξε τὸ θέμα: «Οἱ Τρεῖς Ἱεράρχες, διαχρονικοὶ παιδαγωγοὶ καὶ ἐρμηνευτὲς τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἀγωγῆς».

Χειροτονίες

Ὁ Σεβ. κ.κ. ΑΝΘΙΜΟΣ ἐχειροτόνησε:

α) σέ Πρεσβύτερο τὸν Διάκονο Γαβριὴλ Ὀντσέσκου (ἱ. ναὸς Ἁγ. Ἀναστασίας Ἁγίας Δήμου Κουλούκωνα 22.12.2007), ὁ ὁποῖος τοποθετήθηκεν Ἐφημέριος Ἁγίας, καὶ

β) σέ Διάκονο τὸν κατὰ τὸν Ὅρθρο τῆς ἴδιας ἡμέρας καρέντα ἀπὸ τὸν ἴδιο σέ Μοναχὸ Ἐφραίμ (κατὰ κόσμον Ἐμμανουήλ) Μανουσάκη (Καθολικὸν Ἱ. Μονῆς Ἁγ. Γεωργίου Ἀρσανίου, 27.12.2007).



Κατηχητικὸ Σχολεῖο τῆς Ἑνορίας Ἁγ. Κων/νου τῆς πόλεώς μας κατὰ τὴν ἐπίσκεψή του στὸ Ἰδρυμα Κοινωνικῆς Πρόνοιας Ρεθύμνου (30.12.2007).